

ROHATECKÝ SVĚT

27. ročník - číslo 2/2023

Téma: Doprava a cesty v Rohatci

Obsah

CESTY NEJSOU VŽDY TÍM, ČÍM SE ZDAJÍ BÝTI	3
OBEČNÍ ZPRÁVY	4
• Uklidíme Rohatec 2023	4
• Matrika	4
• Kalendárium	4
• Doprava	5
TÉMA DOPRAVA A CESTY V ROHATCI	5
• Najděte nám lepší cestu	5
• Historie dopravy	7
ŠKOLSTVÍ	10
• Světem letí novina, že prý jaro začíná...	10
• V Evropě se neztratíme!	10
• Výlet do Skalice	11
• Piknik	11
• Masopust	11
• Den bez batohu na ZŠ Rohatec	12
• Den spisovatelů	12
• Žákyně naší školy reprezentovala na olympiádě z anglického jazyka	13
• Podvečer s Andersenem	13
• Jak se tiskly knihy	13
• Plavání, plavání, všechny smutky zahání ...	14
KULTURA	14
• Vítání jara	14
• Nové knihy v knihovně	15
• Knihtiskařský workshop	15
• Noc s Andersenem poprvé v Rohatci	16
• Divadelní představení DS Svatopluk	16
• Mateřská škola v knihovně	16
• Trénink paměti	17
• Subjektivní kulturní okénko	20
MUZEA A GALERIE	21
• Káhirské museum	21
FARNÍ OKÉNKO	22
• Zprávičky	22
• Rohatecké farníky jste mohli vidět v televizi NOE	22
• Pro rodiče	22
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	23
• Košť polévek 2023	23
• Čáp přiletěl	23
• Veřejné zasedání zastupitelstva obce	24
• Už jsou tady	24
• Zdraví, zdraví, zdraví...	25
• Rujána je Svantovit, Lenin, ryba a křídlové útesy	25
• Nahlédnutí do vzdálenější minulosti	26
SPOLKY	27
• Plány Spolku zdravotně postižených občanů	27
• Letošní Fašaňk	28
• Výstava vín	29
SPORT	30
• Informace z TJ Slavoj Rohatec	30
• Motocyklové závody ulicemi Rohatce	31

Cesty nejsou vždy tím, čím se zdají býti

Jestli najdeme v životě cestu bez překážek, pravděpodobně nikam nevede, říkal Arthur C. Clarke. Z vlastní zkušenosti moc dobře vím, že tomu tak opravdu je. I velmi dlouhá cesta začíná tím prvním krokem. Patronem všech, kdo se pohybují na cestách, je svatý Kryštof. Sám vozím v autě jeho kartičku, kterou jsem před léty dostal od rodičů jako ochranu. V legendě o Kryštofovi se říká, že nesl přes řeku dítě, o kterém nic nevědělo a tím dítětem byl sám Ježíš Kristus. Původní jméno Kryštofa bylo Reprobos (repro bus). On měl vlastně už i dopravní prostředek zakořeněn ve svém jménu.

V naší obci a okolo ní vedou cesty železniční, silniční, vodní, polní, lesní a vzdušné. Byla i podzemní na Soboňkách v bývalém dole pod Armaturkou u vrátnice. Je už ale zabetonována a v minulosti vedla asi až do Vracova. Budeme mít podchod u motorestu. Konečně. Ti nejsmělejší tvrdí, že práce začaly tak, aby se synchronizovaly s naším zpravodajem, kde aktuálně píšeme o dopravě v Rohatci. Někdo tvrdí, že kvůli silné dopravě na silnici 55, jiní zase že pravý důvod je to, aby nebyli moc na očích ti, co jdou večer z Alexy domů. Čert aby se v tom vyznal.

Podle ředitele silnic a dálnic je úsek budoucí dálnice D55 nejnáročnější a nejdražší právě mezi Bzencem a Rohatcem. Je to tím, že Rohatčané nedávají svoji

kůži lacino. V dokumentaci se mimo jiné oznamuje galerie dlouhá deset kilometrů. Má mít čtyři pruhy a milovníci umění již trápí svoji představitost. Kdo tam bude za hlavní výstavní hvězdu mimo dudka chocholátého, motáka pochopa, slavíka modráčka, lelka nebo strakapouda jižního se zatím neví.

Po silnicích se dopravují lidé do práce i na dovolenou. Jezdí po nich zboží do obchodů i děti do škol. Chodí po nich poutníci na cestách, stejně tak jako dříve vojáci ve svých bitvách. Svatební i pohřební průvody se tam míjejí. Někde okolo naší obce měla vést i slavná Jantarová stezka, která byla starověkou obchodní cestou. Ty dřívější první stezky prošlapávala zvěř i lidé. Krok za krokem. Tak je tomu i v našich životech. I na malé cestě se však dají zažít velká dobrodružství. Četl jsem, že na úsměv potřebujeme 17 svalů a na zamračení 43. Je-li to pravdou, je tedy snadnější se na sebe na cestách a silnicích usmívat, než se šklebit.

Paul Brunton se kdysi dávno zmínil o tom, že Bůh píše svá poselství na tvář naší kulaté planety, ale člověk zaslepen sám sebou je není schopen číst. Každá procházka není klikatá, a i po chůzi labiryntem se dá úspěšně vrátit a být obohacen. Necht' nejsou naše „cesty“ jen holá fakta, ale okouzující a inspirativní příběhy.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Uklidíme Rohatec 2023

Jako již několik let i letos jsme se sešli, abychom spolu s dobrovolníky z vašich řad věnovali jedno dopoledne svého času kontrole a úklidu různých částí naší obce. Přeci jenom mezi námi stále žijí lidé, kterým je čisté životní prostředí lhostejné. A i přesto, že máme dva sběrné dvory, mnoho stanovišť se zvonky na různý odpad a po celé obci odpadkové koše, neváhají cokoliv kdykoliv prostě zahodit na zem, ať už na ulici nebo do blízké přírody.

Jsme rádi, že někteří naši výzvu berou velmi zodpovědně, a i když třeba v danou sobotu nemohou, sami si projdou nějakou lokalitu předem a informují nás, kde nechali pytle s nasbíraným odpadem. V sobotu 1. dubna se nás sešlo u radnice šedesát, vesměs zástupci místních spolků, i stárek se stárkou a zástupci chasy. Můžeme říci, že polovinu všech příchozích tvořili členové Svazu tělesně postižených občanů, tedy opravdu ve vyšším věku,

po kterých nemůžeme chtít velké putování za odpadem, ale velmi nám pomohli, když vyhrabali vše kolem hřbitova, sochy Masaryka, kostela, muzea. Zkrátka každý může přiložit ruku k dílu. Stačí jen chtít. Dost by naší obci pomohlo, kdyby si lidé alespoň udělali jarní úklid před vlastním domem, přeci jenom je to místo, kde žijí. Mnoho však raději počká, až se tam dostanou obecní zaměstnanci v rámci své činnosti. Je smutné, že ruku k dílu umí přiložit zejména starší generace, která si však zároveň jako jedna z mála umí vážit i práce druhých. Svět se mění... Přišli jsme na to, že lidé si sice od nás zadarmo vyzvednou sáčky na psí exkrementy, ale bohužel už jsou líní s naplněným sáčkem dojít k nejbližšímu koši. Raději jej odhodí kdekoli do trávy, však co, u jejich domu to přeci není. Takových jsme za sobotní dubnové dopoledne našli stovky. Stejně tak stále nacházíme ojeté pneumatiky, přitom je každý může zadarmo odevzdat na sběrném dvoře, ale asi přezouvá auto v nočních hodinách a holt nemůže počkat na dobu, kdy máme otevřeno. Člověku je smutno a nestačí se divit, čeho jsou někteří schopni. Bezohledně ničit prostředí tam, kde žijeme všichni společně. O skládce za kolejemi na Kolonii je netřeba mluvit, vyšetřuje ji Policie, a majitel pozemku Lesy ČR musí zaplatit odvoz všeho odpadu, jelikož je to státní podnik, takže opět za peníze nás všech. Přitom by stačilo tak málo, chovat se slušně a zodpovědně. Musíme věřit, že se situace někdy zlepší, ale když budeme mlčet a přihlížet, tak to nepovede k lepšímu.

Děkujeme všem, kdo nám pomohli a pomáhají nezištně kdykoliv po celý rok, nejen v dubnu. Naše obec má hodně zeleně a stromů. Mějte radost z toho, jak tu máme krásně a hezký Rohatec si nejen užívejme, ale i braňme.

Jara Adamec, starosta

Matrika

Narození: 3

Zlatá svatba: Josef & Věra Kordulovi

Úmrtí:

Marie Zehnalová, 83 let

Vlasta Macurová, 85 let

Zdenka Fojtíková, 90 let

Jan Brejšek, 71 let

Martin Kobéda, 90 let

Miroslava Tomšejová, 78 let

Marie Salčáková, 83 let

Josefa Tomová, 91 let

Kalendárium

- 6. 5. Rohatecký sranda závod – Kynologický klub
- 8. 5. Rohatecká devítka
- 27. 5. Májový turnaj – Tenisový klub

Doprava

Přichází na řadu ohleduplnost, ohleduplnost sousedů, komunikace mezi nimi, aby nepřekáželi jeden druhému, ale také nesnižovali bezpečnost a plynulost provozu. Stále však u nás najdeme takové, kteří možnosti mají, ale lenost je lenost. Je vhodné tam klidně i několikrát zazvonit, upozornit je, že třeba parkování na chodníku nebo v křižovatce opravdu správné není, a pokud se to nezlepší, volat rovnou 158 Policii. Proč? Protože samo se opravdu nic nestane, a na bezpečnost provozu v této zemi dohlíží a pokuty může udělovat pouze státní policie. Ono leckdy je to opravdu jen o tom, že se někomu nechce jít 30 kroků navíc... Příště vám přineseme zajímavé statistiky a čísla jsou prostě čísla. Dokud se svět neposune v technologiích ke vznášedlům, zažijeme si ještě mnoho ulic plných aut. Řešením nejsou žádné jednosměrky, které vždy nějaké další místo nutně zahltí.

Jara Adamec, starosta

Téma Doprava a cesty v Rohatci

Najděte nám lepší cestu

Heslo, které denně slyšíme v českém rozhlase při dopravním zpravodajství může připomenout, jaké bylo hledání lepší cesty naší obcí. Nejstarší byla hatěná bývalými mokřinami od Strážnice a Uher. Hatěná, „hatě“ proto, že byla zpevněná udusanými drny a musela být po každém rozvodnění řeky Moravy a zatopenými loukami obnovována. Končila v místě, které se dnes nazývá Přívoz. Zde byl brod přes řeku Moravu. Odtud pokračovala nejstarší rohateckou ulicí (v současnosti Přívoz, Vinařská, Osvození) dále k Hodonínu s odbočením do středu dědiny a poté severně k Ratiškovcům. Po zřízení hospodářského dvora strážnického panství a vodního mlýna v 16. století v dnešní Kolonii se hledala vyvýšená plocha k tomuto místu loukami. Strážnické panství tak zřídilo cestu již částečně zpevněnou

od Strážnice přes Petrov přímo k mlýnu, kde byl dřevěný most přes řeku Moravu. Odtud pokračovala Panskou šířavinou severním směrem lesními cestami k Vra-

covu a Bzenci. Za panským dvorem také odbočovala k Rohatci a dále k Hodonínu. Ve středu dnešní Kolonie se křížila s důležitou Severovýchodní cestou k Hodo-

nínu, zaniklou po vybudování železnice Severní dráhy císaře Ferdinanda. Cestu od mlýna nechal po výstavbě místního cukrovaru jeho majitel Auspitz přeložit k severnímu oblouku toku řeky a zbudovat nový most včetně mýta. Dřevěný most u mlýna byl několikrát poškozen v průběhu války prusko-rakouské v roce 1866. Od nového mostu cesta dále pokračovala k Petrovu a Strážnici s několika úpravami bývalou trasou k mlýnu. V této době se již připravovala jednokolejná železniční trať Rohatec - Strážnice, která vyžadovala často zaplavovanými loukami navýšenou hráz pro kolejiště. Aby netvořila překážku protékající vodě při záplavách, byla ve dvou místech přerušena, zhotoven průtok přemostěný železničním mostem. Upravená cesta vedla v těsné blízkosti železnice s terénem asi o 1,5 metru níže. Úpravami vzniklo několik zatáček a v místech, kde je v současnosti nadjezd, křížila železniční trať nechráněným přejezdem. Odtud již mířila dalšími dvěma zatáčkami k silničnímu moravnímu mostu. V roce 1889, kdy byla zprovozněna železniční trať, byla již zpevněnou silnicí s chráněným přejezdem od Strážnice přes Kolonii a Rohatec do Hodonína jako významná dopravní komunikace. Dřevěný silniční most přes řeku Moravu byl v těsné blízkosti železničního a byl tak dobře chráněn betonovým pilířem před uvolněnými ledovými krami při jarním tání. Přesto docházelo k častému poškození a nutným opravám. V roce 1938 je prováděna regulace Moravy, tok je napřímen od železničního mostu směrem k Rohatci a Hodonínu. Severní oblouk je uzavřen a vzniká mrtvé rameno. Staví se nový silniční betonový most výše o 100 m po proudu a nové přírodní komunikace na náspěch s napojením na stávající silnici k Rohatci a Hodonínu, v místech patrového hostince dříve nazývaného Kasino. V současnosti je zde autobusová zastávka. Celý tento úsek je dostavěn začátkem

druhé světové války v roce 1939 a první tudy projíždějí dlouhé kolony německých vojenských vozidel mířících na východ. Konec války opět vše změnil. Ustupující německá armáda betonový most zničila. Trasa silnice se opět vrací na původní, ale most je vybudován o 30 m výše po proudu. Po roce 1950 celý úsek od Petrova přes Rohatec k Hodonínu je součástí důležité komunikace z Uherského Hradiště až do Břeclavi a odolává stále zvyšující se automobilové dopravě. Postupně dostává asfaltový povrch. Stále však zůstává několik nebezpečných zatáček, nevyhovuje i nedostatečná šířka vozovky s přejezdem železniční trati za řekou Moravou od Sudoměřic. Koncem druhé poloviny padesátých let začíná výstavba přímého úseku od Petrova a Sudoměřic, místo přejezdu je vybudován nadjezd železniční trati a přímý úsek míří k novému mostu již mimo Kolonii Panskou šířavinou blíže k Rohatci. Dále se napojuje na stávající komunikaci do Rohatce v nížině pod Kopcem, kudy protéká potok Járek od Roztrháněk. Blíže se připojuje silnice od Kolonie a staví se zde motorest. Je to již moderní dvoupruhová rychlostní komunikace s odstavnými pruhy. Od 2. května 1962 tudy projíždějí automobily přes Rohatec k Hodonínu. Komunikace je označena jako silnice první třídy I/55 a od samého vybudování je již asfaltová.

V tuto dobu probíhá výstavba přímého úseku Břeclav - Hodonín míjející Hrušky, Moravskou Novou Ves a Lužice. Prochází okrajem Hodonína a pod nadjezdem železniční trati Hodonín - Mutěnice, Čejč a míří okrajem Pánova k Rohatci, severně nad železniční tratí Břeclav - Přerov, přes Olšičky, Přední Díly a Dlouhé padělky. Vytváří se tak budoucí obchvat Rohatce.

V roce 1987 již probíhá výstavba železničního nadjezdu mezi Rohatcem a Kolonií s náspem pro komunikaci a napojením na stávající úsek od Petrova a Strážnice. Celý úsek včetně nadjezdu nad tratí je dokončen v roce 1990 a stává se rychlostní silnicí I/55 Uherské Hradiště - Břeclav. Obchvat Rohatce i Kolonie je odlehčen od stále se zvyšující dopravy. Vzniká problém autobusové dopravy přes Kolonii a nebezpečný přechod pro cyklisty i pěší mezi Rohatcem a Kolonií. Autobus je již dříve vyřešen zajištěním odbočkou do Kolonie, ale neoznačený nebezpečný přechod cyklistů a pěších vzniká živelně. Na opodstatnění požadavky Rohatčanů na vybudování podchodu není brán zřetel s odůvodněním navýšených nákladů. Od roku 1990 narůstá doprava, projíždí nejen velký počet automobilů, autobusů a zejména kamionů. Rychle se rozmáhá užívání nejen sportovních kol, ale i elektrokol pro běžné cestování. Nebezpečný přechod a úzký chodník k motorestu tak používají jednotlivci, skupiny rodičů s dětmi i pěší. Stále se nedaří prosadit podchod frekventované silnice. Tento stav se po roce 2000 stává neúnosný. Stále se čeká na možnost jak se dostat bezpečně stezkou pro cyklisty a pěší z dědiny do Kolonie a zpět. Řešení se našlo teprve v roce 2022. Snaha vedení obce byla úspěšná, jak jsme mohli číst v článku starosty Jarmila Adamce v čísle

zdroj: „Kniha Ratíškovice“

4/2022 obecních novin. Stavba započatá začátkem letošního roku značně pokročila a hotovo by mělo být v květnu, včetně cyklostezky. Takto se stane stezka pro cyklisty a chodce bezpečná nejen pro občany obce, ale i všechny, kteří projíždějí po moderní 3 m široké stezce pro chodce a cyklisty mezi Rohatcem a Kolonií v obou směrech.

Všechny místní komunikace i příjezdové jsou ještě koncem druhé světové války po roce 1945 jen prašné, zpevňované kamením s pískovým povrchem. Výjimkou je silnice z Hodonína vedená obcí na Kopec, která je dlážděná žulovými kostkami. Dláždění započalo z Hodo-

nína v roce 1935 a skončilo v roce 1943. Povrch byl velmi trvanlivý a nepotřeboval žádnou údržbu, ale velmi hlučný, zvláště stále zvyšujícím se počtem nákladních vozidel. Komunikace potřebovaly stálou údržbu a opravy. K tomu byli najímáni pracovníci, kterým se říkalo cestáři. Stále procházeli přidělenými úseky a opravovali vzniklé nerovnosti, zvláště po deštích. Pro zásyp měli po určitých vzdálenostech připraveny hromádky drobného šterku a písku. Za delší dobu, dle stavu poškození, se musela silnice rozorát, doplnit kamenivem a znovu zaválcovat. K tomu sloužily těžké parní válce. To platilo nejen

pro silnice hlavní, ale i průjezdné obcí, kde byl menší provoz. Po roce 1950 se začínají silnice upravovat jako asfaltové. Probíhá rekonstrukce dlážděné silnice z Hodonína a mění se na povrch asfaltový. Postupně se takto upravují všechny komunikace v obci. Nejprve to byla hlavní ulice, dnešní Školní a Osvobození, v Kolonii Mírová a do Soboněk. Povrch se prováděl nejprve nástřikem asfaltu s následným zasypaním šterkopískem a od roku 1970 již jen balenou asfaltovou směsí. Nyní se provádí již jen úpravou asfaltovou směsí s okrajovou úpravou obrubníky.

Zdeněk Bíza

Historie dopravy

Historie dopravy i cestování naší obcí nebo jejím územím sahají do minulosti ještě před jejím vlastním vznikem. Do doby před rokem 1000, kdy naši předkové budovali oblasti Velké Moravy, sídliště Mikulčice, kam dopravovali stavební materiál, kamenivo ze Skalických hor po vodě Moravy. Řeka se tak na území budoucího Rohatce nebo v jeho těsné blízkosti stala důležitou dopravní cestou. Svědčí o tom některé historické nálezy, jako depozitum kameniva u zaniklého jižního ramene toku řeky. Dnes již na slovenské straně proti levému břehu Moravy v místě dnešní části Rohatec Přívoz. Doprava po řece se přes mnohé svízele rozvíjela. Potíže byly zejména s měnící se hladinou vody. V létě bylo vody málo, hladina nízká, v zimě zamrzala, při jarním tání sněhu vznikaly povodně a voda se rozlévala do okolí. O dávných plavbách po řece svědčí mnohé historické nálezy po celé délce toku. Dávné čluny našich předků jsou vystaveny v muzeu v Uherském Hradišti i v Mikulčicích. I v Rohatci byl nalezen člun pocházející asi z doby kolem roku 800 – 1000, pravděpodobně z doby Velké Moravy. Byl vyzvednut mezi léty 1950 – 1954 z nábreží řečiště, v části polní trati zvané Opleta, proti území Soboněk, a odvezen pravděpodobně do muzea v Brně. Byl to dřevěný dlabaný člun, monoxil, v němž byla hliněná nádoba s mincemi. Zpráva o nálezu pochází z ústního podání pamětníků. V historických záznamech však není o tom zmínka a není rovněž přesně známo, kam se nálezy poděly. V dalších stoletích se mnozí moravští národohospodáři pokoušeli o splavnění řeky Moravy pro nákladní loď, avšak nikdy k tomu nedošlo. Zatímco severní částí území Rohatce procházely cesty pro povozy s koňskými potahy, jižní část za řekou bývala bažinatá. Střední Pomoraví bylo jádrem Velkomoravské říše, která se po roce 906 rozpadala. Život se zde udržoval ve velmi malém rozsahu. Vládnoucí vrstva zmizela a o Moravu jako průchozí území usilovali panovníci Polska, Uher, ale také Čech. Přírozenou hranici mezi Uhry a Moravou tvořila řeka svými toky a bažinami. Náš kraj se dostával do bojů právě u Rohatce, kde byl vhodný přechod. K tomu bylo nutno přes bažinaté území zřídit cestu nejen pro povozy, ale zejména pro pohyb vojska. Byla to primitivní cesta z travnatých drnů zpevňovaná proutím. Po každých jarních povodních musela být znovu obnovována. Dle toho se nazývala hatěná. V roce 1020 český kníže Oldřich předal správu Moravy svému synovi Břetislavovi, který se opevňoval na moravském území. Tak vznikla blízko nás na jedné výspě obranná tvrz. Písemné záznamy o tom nejsou, první písemný záznam o Rohatci pochází z roku 1270. V tuto dobu se již Rohatec rozšiřoval a po

haněné cestě proudila na území jižní Moravy nejen vojska při výbojích z Uher, ale i formanské povozy. Současně se dále rozvíjela lodní doprava po řece. Loď provozovali zejména rybáři. Tato doprava se rozšířila zvláště po roce 1375, kdy se dostal Rohatec k panství strážnickému. Když se panství stalo majetkem Žerotínů je v Rohatci evidováno několik panských lodí. Pro dopravu se používaly větší lodě s menším ponorem. Uprostřed byl dřevěný stožár, odtud vedlo lano na břeh, které se připínalo ke koňským potahům a takto se loď táhla proti proudu. Řízení zajišťoval lodivod dlouhým veslem. Nejintenzivnější snahy o lodní dopravu byly začátkem 17. století. V roce 1653 se moravský zemský sněm splavněním zabýval. Tok řeky Moravy byl prohlédnut, ale více se nestalo. V roce 1718 se splavněním zabýval i císař Karel VI., hlavně z hlediska obchodního. Úprava toku by se provedla na náklady těch, kteří vozí do země sůl ze Solnohradska. Tohoto návrhu se chopil mikulovský žid Salomon Beer a r. 1719 dostal povolení dovážet sůl do Napajedel, kde měl větší sklad. V květnu roku 1720 plul poprvé i přes Rohatec s devíti nákladními loděmi naloženými solí pod císařskými praporty. Více však dbal o výdělek než o úpravu řeky. Tok řeky Moravy se v tuto dobu u obce Vnorovy dělil na dva proudy. Jeden, severní, se nazýval Tečelec a protékal současným korytem až k jezu v Rohatci Kolonii (místo v minulosti známé jako Rohatec - Mlejn), odtud mezi dvěma budovami panského vodního mlýna dále k Rohatci - Přívoz. Druhý proud, jižní, protékal Strážnicí. Rohatecký mlýn zbudovali strážničtí Žerotínové na přelomu 15. a 16. století. Tvořily ho dvě budovy na obou březích řeky. Každá měla samostatné vodní kolo pro náhon strojního zařízení. Dřevěný splav v blízkosti mlýna měl kameniný základ. Přepadová voda se mohla přepouštět do prostoru za

splavem, kde se koupaly ovce z blízkého panského dvora. Odtékala několika proudy do luk. Oba proudy se spojovaly u Rohatce v části zvané Přívoz.

Proud přes Strážnici dnes kopíruje Batův kanál. Není přesně známo, kudy proplouval Salamoun Beer, zda od Vnorov proudem přes Strážnici, nebo druhým proudem nazývaným Tečelec a tudy mezi budovami rohateckého panského mlýna. Pravděpodobnější je, že to bylo proudem strážnickým a v Rohatci Přívozu se dostával do hlavního řečiště a dále k Hodonínu. Na mapě pořázené vojenskou komisí z Uherského Hradiště v roce 1719 pro císaře Karla VI. ve věci splavnění řeky Moravy je zakreslen jako hlavní tok (silný) přes Strážnici a Tečelec (slabší) stejně jako na mapě Kryštofa Müllera vydané v atlase J. B. Homanna roku 1663. Rohatec je zde zakreslen jen kroužkem. Mlýnáři se proplouvání bránili, protože se obávali poškozování mlýnských náhonů a proplouvání řeky tímto místem bylo rovněž náročnější.

Řešení plavebních poměrů se v roce 1719 ujal Obristwachmaister Norbert Wenzel von Lick (komandant, plukovník) z pevnosti Uherské Hradiště. Vypracoval rozsáhlý projekt úprav koryta řeky Moravy od Napajedel až po ústí do Dunaje. Úpravy dle tohoto projektu byly postupně uskutečněny v roce 1722. V Rohatci pro řešení obejití jezu a mlýna bylo prokopáno užší koryto řeky, překlenut tak severní oblouk toku řeky. Za jezem po proudu je prohloubeno a upraveno koryto a tok takto spojen s odtokem od mlýna k Rohatci Přívozu. V ústí severního oblouku řečiště byla zbudována plavební komora, která zároveň řešila rozdíl hladiny před a za jezem. Na fragmentu mapy (projektu) se udává jako uměle vykopaný příkop 200 kroků dlouhý. Řešení to bylo velmi pokrokové, neboť to byla první plavební komora v českých zemích. Jak dlouho byla provozována nebo kdy zanikla, není známo, vše trpělo jarními záplavami a nízkou hladinou v létě.

Dalšího řešení splavnosti Moravy v Rohatci se ujmá firma Baťa začátkem dvacátého století. Záměrem bylo dopravovat od soboňského dolu Jan loděmi k ústí Baťova kanálu vytěžený lignit a dále pak po Baťově kanálu do zlínských závodů. K tomu byly nutné úpravy řeky. Nejprve byl napřímen tok směrem k Rohatci Přívozu a severní oblouk toku zaslepen. Zrušen musel být také silniční most vedle mostu železničního tratě Rohatec - Sudoměřice. Jeho náhradu poskytl nově vybudovaný most betonový situovaný 200 m po směru toku řeky s novými silničními přivaděči. Most železniční doplnila druhá mostovka s pilířem uprostřed řečiště. Započalo se rovněž s úpravami břehů řeky proti proudu dlážděním mezi dnešním železničním mostem a Soboňkami. Vše však zastavila druhá světová válka a zrušení dolu Jan na Soboňkách. Po roce 2000 se rozšířila rekreační plavba malých lodí.

Rohatec od jeho vzniku měl převážně charakter zemědělský. Jakákoli doprava po cestách se odbyvala zemědělskými vozy taženými koňmi. Po cestách projížděly i formanské povozy se zbožím i lidskými posádkami. Nezměnilo se to po dlouhá staletí. První známka moderní dopravy se objevila začátkem 19. století, kdy se stavěla kolem obce železnice. Byla to velká konkurence formanské živnosti i dopravě po cestách. Stavěla se z Vídně na sever ke Krakovu. Podle toho tak dostala jméno Severní, též Ferdinandova dle císaře. Celý název Severní dráha císaře Ferdinanda. Dráha byla jednokolejná a první vlak tudy projel 27. března 1841. Táhl jej lokomotiva New York z Norrisovy továrny ve Philadelphii. Připojeny byly tři vagony, jeden osobní a dva naložené nákladní. Pravidelná doprava tudy započala až koncem roku 1841. Vlak okrajem Rohatce jen projížděl, stanice byla v Hodoníně a pak až ve Bzenci (dnes Moravský Písek). Pro rohatecké rolníky to však znamenalo přerušování cest na sever k Dúbravě a polnostem za tratí. Vystavěny byly dva dřevěné mosty, které dráhu přemostily.

Nedokonalé bylo cestování od jihu přes tehdejší Uhry hatěnou cestou do Rohatce. Zlepšení však nastalo koncem 16. století, kdy strážnická vrchnost zřídila přímou cestu od Strážnice přes most u rohateckého mlýna a dále lesem k Bzenci. Projíždět mohly formanské vozy s vyšší zátěží i z Uher. Pro údržbu cest však bylo nutné vybírat mýto. Odedávna se mýto vybíralo u rohateckého přívozu u panské hospody, pak u mostu v blízkosti místního mlýna - spojení mezi Strážnicí, Rohatcem a Hodonínem. Za jeden kus tažného dobytka 2 krejcar, za jeden kus těžkého výhonného dobytka 1 krejcar, za jeden kus lehkého výhonného dobytka půlkrejcar.

Strážnická vrchnost nařídila vybírat u mostu na cestě do Uher 1 krejcar z každého jezdeckého kusu, jakož i každého honičiho kusu půlkrejcar. Z mostu u Rohatce se vybíralo dvojnásobné mýto, most byl nový a nákladný. Domácí jsou od mýta osvobozeni. Každému se po zaplacení vydá tisknutá a úplně dopsaná paleta. Šraňk má být postačitelně osvětlený. Důležité cesty jsou již v 19. století zpevňovány kamením a nazývají se silnice.

Podstatné změny nastaly rokem 1863, kdy vídeňští židé bratři Karel a Rudolf Auspitzovi staví v Rohatci v blízkosti panského dvora a mlýna cukrovar. Na tehdejší dobu to byl základ moderního průmyslu, který potřeboval dopravu. Na žádost Auspitzů a majitele strážnického panství zřizuje se na Severní dráze císaře Ferdinanda železniční stanice Rohatec blíže k cukrovaru než k dědině. Cukrovar potřeboval dovoz uhlí, ročně 50 000 q, ale také odvoz surovin do Vídně, kde měl Auspitz prodejní kancelář. Vyráběl se v začátku výhradně cukr homolový. Nádraží stavěl strážnický stavitel Leopold Slovák na pozemku, který daroval majitel panství hrabě Magnis. Od roku 1866 bylo otevřeno pro dopravu. V tuto dobu se již dokončuje druhá kolej z Břeclavi do Starého Města a do roku 1872 až do Přerova. Z rohateckého nádraží se staví jednokolejná trať do Sudoměřic a Strážnice. V roce 1887 se staví železnice z Veselí nad Moravou do Strážnice. Po dokončení v roce 1889 zřizuje cukrovar železniční vlečku do svého areálu. Do této doby a pak ještě několik let nákladní i osobní dopravu zajišťují formanské vozy. Cukrovar měl dopravu vlastní. V blízkosti hlavní silnice zřídil dopravní od-

dělení, kde bylo několik povozů, ale i dva čtyřmístné kočáry včetně dvou párů koní pro osobní dopravu vedoucích úředníků. Byl zde i poštovní vůz tažený jedním koněm, který dopravoval poštu z poštovního úřadu u cukrovaru do Strážnice až do roku 1906.

V 3 km vzdálené hlavní části obce - dědině, převážně zemědělské, zajišťovali dopravu sami rolníci. V roce 1910 bylo v Rohatci 307 domů a 2004 obyvatel, chovalo se 100 koní a 509 kusů hovězího dobytka. Potravinami se rolníci zásobovali sami, hospodářské potřeby zajišťovali 2 obchodníci nebo obchodníci podomní včetně dovozu. Za velkými nákupy se dojíždělo povozy do Hodonína. Železniční nádraží v Kolonii bylo vzdálené, ale významnou úlohu sehrálo začátkem první světové války, kdy odsud odjížděl vlak s odvedenci z Rohatce i Ratiškovice. Konec války v roce 1918 znamená i rozvoj dopravy. Z cukrovaru se stává továrna na výrobu cukrovinek a čokolády, vznikají další továrny, rozšiřují se řemesla, stavějí se nové domy. Řada občanů se zaměstnává v rozvíjejícím se průmyslu v Hodoníně. Začínají se objevovat první motorová vozidla, osobní i nákladní. Po roce 1930 je v čokoládovně Küfflerle několik nákladních automobilů, také osobních nebo dodávkových. Obchodní společnost Slovácká svépomoc v Kolonii vlastní několik nákladních vozidel. Všechny jsou československé výroby Tatra nebo Škoda, většinou 3,5 t. Dopravují zejména vlastní zboží. Motorová vozidla se objevují i v hlavní části obce, dědině, osobní i menší nákladní, zvláště mezi obchodníky nebo řemeslníky. Dopravu zajišťuje občanům v Rohatci i pan Gurský povoz s koňským potahem, ale i traktorem. Vozy jsou již moderní nákladní s pneumatikami (gumáky). Vlastní dva páry koní, rovněž nákladní automobil Praga RND, německý těžký traktor Deust, do roku 1945 s pohonem dřevoplynem s dvěma vyklápěcími vlečkami. V zimním období spolupracuje při odklizení sněhu obecním pluhem taženým koňmi. Další dopravce je pan Adamík nákladním autem Tatra 3,5 t a Hrabovský nákladním autem 3,5 t. V dnešní ulici Nové řádky vlastní nákladní automobil 12 t pan Krásný a provozuje i osobní taxislužbu. V Ratiškovici začíná podnikat firma Baťa, vzniká potřeba dopravy uhlí do Rohatce dále k Baťovu kanálu, ale i potřeba dopravy osobní, protože se od roku 1930 nepodařilo vybudovat silnici Ratiškovice - Rohatec. Vlečka z dolu Tomáš je dokončena v roce 1938 a pro osobní dopravu je nasazen firemní motorový vůz. Nezajíždí však do nádraží Rohatec, ale zastávku má před přejezdem. Cestující na železniční trati Břeclav - Přerov musejí přecházet 200 m do stanice. Ostatní pak přes Kolonii do místních podniků. Tato osobní doprava končí v roce 1950 po dokončení silnice Ratiškovice - Rohatec. Po zprovoznění železniční vlečky končí provoz úzkokolejná dráha z ratiškovických cihlen, po které byly dopravovány cihly do nádraží Rohatec a zde překládány do

nákladních vagonů. Po roce 1930 se zvyšuje počet místních obyvatel zaměstnaných v Hodoníně i nových podniků v Kolonii. Vzniká potřeba osobní dopravy. Toho se ujmají dva dopravci František Novák a Jan Němec. Oba vlastnili menší autobusy Škoda. Všechno se však změnilo začátkem druhé světové války.

Při mobilizaci byly dopravcům autobusy zabaveny a již se nevrátily. Osobní doprava však musela být zajišťována, zvláště zaměstnanců do Hodonína. Stanice Rohatec - nádraží na železnici v Kolonii je od hlavní části dědiny vzdálena více jak 2 km. Dopravce Jan Němec získal v roce 1941 nový autobus Praga RND pro dopravu na lince Rohatec Kolonie - Hodonín. V tuto dobu byl absolutní nedostatek benzínu a nafty, vše šlo pro válečné účely. Motorová vozidla byla komplikovaně přestavována na pohon dřevoplynem. K vozidlům se montoval vyvíječ (kotel) a dodatečný chladič. Nový autobus Jana Němce byl nejen moderní, ale svým způsobem i zvláštní. Přestavbu měl již od výrobce. Samotný vyvíječ byl pečlivě zabudován včetně chladiče do karoserie v zadní kryté nadstavbě. Na střechu se ukládal jen vak s dubovými špalíky pro vyvíječ. Druhý rohatecký dopravce již autodopravu neobnovil. Stejný autobus získal i ratiškovický autodopravce Prokop Slezar pro linku Ratiškovice Hodonín. Oba měly vojenský nátěr, z čehož je možno se domnívat, že šlo o výrobky pro armádu. V roce 1945, kdy skupiny německé armády utíkaly, autobus zabavily a ujížděly směrem k Uherskému Hradišti. Jan Němec ve snaze vše zachránit sedl na kolo a vojáky sledoval. Našel ale již jen hořící vrak v blízkosti silnice. Po válce získal pro Rohatec starší autobus Mercedes, který za pomoci místních občanů a řemeslníků opravil. Zajišťoval nejen osobní dopravu Rohatec - Hodonín, ale též koncem školního roku výletní zájezdy místní školy. Doprava po roce 1945 stále vzrůstala, proto pořídil Jan Němec další starší autobus s osobní vlečkou. Dopravu provozoval do roku 1950, kdy došlo ke znárodnění, autobusy předal ČSAD Hodonín, kde byly vyřazeny. Doprava se znárodnila i ostatním rohateckým dopravcům a od roku 1950 veškerou dopravu osobní i nákladní zajišťuje tato organizace. Lidé zaměstnaní v Hodoníně nebo v Kolonii nemohou využívat vlakové spojení, i když vlak projíždí kolem jejich domů. Nádraží v Kolonii je vzdáleno 2,5 km. V roce 1955 je zřízena na železniční trati Břeclav - Přerov zastávka pro hlavní část Rohatce a na trati Rohatec - Sudoměřice zastávka pro Soboňky. Osobní autobusovou dopravu po roce 1950 provozuje ČSAD nejprve na lince Hodonín - Strážnice, v současnosti na lince 911 Hodonín - Veselí nad Moravou. Po roce 1945 se postupně rozšířilo vlastnictví motorových vozidel, zvláště pak po roce 1989, včetně podnikatelských. Doprava se tak stává v mnoha případech přetíženou a v obci vzrůstá nedostatek parkovacích míst.

Zdeněk Bíza

Školství

Světlem letí novina, že prý jaro začíná...

Ačkoliv zima ještě neřekla své poslední slovo, všichni se těšíme na jarní sluníčko. Zdobíme školku na příchod jara. Předškoláci zahájili v hodonínském bazénu plavecký výcvik deseti lekcí.

Ale i pro mladší děti budou připraveny zajímavé akce. V příznivém počasí zahájíme opět ekologické vycházky s podnětnými tématy. V doprovodu svých učitelek se vypraví předškoláci do základní školy navštívit prvňáčky. Připravili si pro své kamarády v 1. tří-

dě drobné dárky v podobě jarních květin. S jarem přicházejí Velikonoce a tak se děti těšily na pletení pomlázky s panem Teturem a také na to, že si s panem Předínským prohlédnou chov domácích králíků. Tímto bychom jim i za děti rádi poděkovali, že přijali naše pozvání. Je to pro ně vždycky hezký zážitek i poučení.

Děti prožily i příjemné dopoledne na velikonočním programu v Masarykově muzeu, kde proběhl Den řemesel. Mohly si vy-

zkoušet sázení brambor, zdobení perníčků, řezbářskou práci nebo výrobu levandulových polštářků na spaní. Ty si také odnesly domů jako dárek. Určitě na tak hezkou akci pojedeme i příští školní rok.

Budou připraveny i projektové dny, které jim rozšíří obzory. Nejvíce ze všeho se však nemůžou dočkat teplého jarního sluníčka a oblíbených her na pískovišti a zahradě mateřské školy.

Kolektiv učitelek MŠ

V Evropě se neztratíme!

Začátkem března letošního roku se žáci 8. a 9. tříd zúčastnili celoevropské finančně-vědomostní soutěže European money quiz 2023.

Cílem je zlepšit finanční gramotnost studentů ve věku 13 až 15 let. Účastí v soutěži si studenti prohloubí své znalosti o osobních financích, ekonomice a možných rizicích, což je klíčové pro úspěšné řízení každodenních výdajů, řešení souvisejících výzev, odhalení případných podvodů a budování své budoucnosti.

Soutěž od roku 2017 organizuje Evropská bankovní federace (EBF). Je určena studentům a školám ze zemí, jejichž národní bankovní asociace je plnoprávným nebo přidruženým členem Evropské bankovní federace. Do soutěže se tak zapojily školy z Albánie, Ázerbájdžánu, Belgie, Bulharska, Černé Hory, České republiky, Chorvatska, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Nizozemska, Irska, Islandu, Itálie, Lichtenštejnska, Litvy, Lucemburska, Maďarska, Maltý, Německa, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Řecka, Rumunska, Severní Makedonie, Slovenska, Slovinska, Španělska, Srbska, Švédska, Turecka, Velké Británie, a to bez ohledu na studijní zaměření školy či třídy.

Nás však množství přihlášených škol nezaskočilo ani neomráčilo. Pilně jsme trénovali předmět, který se samostatně na naší škole ani nevyučuje.

Motivací těm dosud nerozhodnutým byla fyzická účast vítězů národního kola v Bruselu a finanční odměna od pořadatele soutěže (no, nějak jsme je přesvědčit museli....). Také paní učitelka tvrdila, že vůbec o nic nejde. Že doma už 14 dní nespí a že nervozitou skoro zvrací, si nechala samozřejmě pro sebe.

Den D nastal...

Žáci se po třídách dostavili do IT učebny a přes aplikaci Kahoot! odpovídali na soutěžní otázky v češtině. Byl jim měřen čas a samozřejmě správnost odpovědí.

A jak dopadli?

Do národního kola postoupili Nela Grombířová a Sára Krajčovičová z 9. A, Marek Janík a Daniel Kudláček z 8. A.

Národní kolo

Je 21. březen a naši čtyři bojovníci přicházejí do IT učebny. Většina z nich během jarních prázdnin pilně trénovala finanční gramotnost. Věděli, že soutěž bude přenášena do celé republiky přes youtube a že paní učitelka fandí u počítače ve vedlejší třídě. Dva týmy Krajčovičová - Grombířová a Janík - Kudláček usedají k počítačům.

Ukázka otázek

1. Petr dluží 2 000 EUR. Úrok je 20% ročně. Za jak dlouho se jeho dluh zdvojnásobí, aniž by něco splatil?
2. Jak se nazývá druh obchodu, ve kterém se obchoduje se zbožím/službami výměnou za jiné zboží bez použití peněz?
3. Pokud vyděláváš 9,5 EUR za hodinu a pracuješ 40 hodin týdně, jaký je tvůj měsíční plat před zdaněním?
4. Co znamená symbol uzavřeného visacího zámku v adresném rádku prohlížeče?

A čas běží.....

- Řešení: 1. Za více než 2 roky, ale méně než 5 let.
 2. Barterový obchod.
 3. 1 520 EUR
 4. Webová stránka je zašifrovaná a používá SSL protokol.

A jak naši žáci dopadli?

Krajčovičová - Grombířová 46. místo v národní soutěži (z 280 škol z ČR) a Janík - Kudláček 90. místo. Gratulujeme!

Iveta Maléřová, učitelka ZŠ

Výlet do Skalice

V pátek ráno jsme přijeli do Skalice. Paní průvodkyně nás přivítala příjemným úsměvem.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého, mimo jiné to, že Skalica byla na týden hlavní město Slovenska. Mají tam 7 malých a 6 velkých kostelů. Byli jsme se taky podívat na rotundu a paní průvodkyně nás vzala i dovnitř. Dozvěděli jsme se, že v ledovně led vydržel po celý rok a skladovaly se tam potraviny. Trdelník jsme taky ochutnali a byl moc dobrý.

Potom jsme se rozdělili do dvou skupin. Naše skupina šla jako první do kostela. V kostele byly dveře do sklepení. Ve sklepení byly kosti a lebky mnichů. Pak jsme šli do muzea knihtisku, který dříve tiskl většinou časopisy a zpravodaje, ale někdy i knihy. Potom jsme navštívili muzeum, ve kterém byla socha Dušana Jurkoviče. Dušan Jurkovič byl muž, který nechal postavit Dům kultury.

Na radnici jsme dostali oběd (bagetu, džus, trdelník) a propagační materiály o Skalici a okolí.

Výlet se nám moc líbil a do Skalice bychom se chtěli vypravit znovu.

Matylda Březovičová, 5. A

Piknik

Každý z nás si rád pochutná na dobrém jídle. Když si ho vychutnáme formou pikniku společně s kamarády, platí to dvojnásob. Žáci 3. A se v hodině angličtiny rozhodli uspořádat takový piknik přímo ve třídě, protože za oknem, březen - nebřezen, vydatně sněžilo.

Při hodině si procvičovali praktické anglické fráze i slovíčka a zároveň se výborně pobavili. Uhádl byste, jaké jídlo se stalo hitem našeho školního pikniku? Přece smažený červí! Yummy!

Zuzana Hřivnová, třídní učitelka

Masopust

S koncem zimy přichází období tradičních masopustních oslav. Možnost přijít do školy v maskách si nemohli nechat ujít ani žáci naší školy. Nejdrive ve třídě soutěžili o talíř plný koblížků. Ve skupinkách řešili matematické i jazykové úlohy s tématem masopustu a seznamovali se s postavami tradičních průvodů. Nejvíce zábavy si poté užili v zrcadlovém sále při hraní zábavných her a soutěží. Letošní fašank stál opravdu za to!

Zuzana Hřivnová, třídní učitelka

Den bez batohu na ZŠ Rohatec

Pokud byste náhodou stáli v pátek 24. března před naší školou, mohli jste spatřit něco neobvyklého – školáky valící se do lavic se spoustou zvláštních zavazadel místo školních batohů. Devátá třída totiž pořádala tzv. Den bez batohu. V čem akce spočívá? Stačí si donést školní pomůcky v čemkoli jiném než v aktovce či batohu. Kreativité se meze nekladou! Žáci, ale i učitelský sbor, se předvedli se svými nápaditými volbami a mohli jste tak potkat nákupní košíky, kufry, kastroly nebo barely či popelnice.

Kromě sladké odměny si zúčastnění odnesli aspoň zpestření všedního dne a nevšední zážitek.

Žáci 9. A

Den spisovatelů

„Jsem Božena Němcová,“ přivítala jsem začátkem února ve škole své žáky. „V těchto dnech si náš národ připomíná moje narozeniny. Ano, narodila jsem se ve Vídni před 203 lety. A velmi mě zajímá, zda pohádky, které jsem pro vás napsala, ještě vůbec děti znají, zda moje práce nebyla zbytečná. A chtěla bych také připomenout mého současníka, sběratele pohádek Karla Jaromíra Erbena, jehož dílo určitě znáte.“

Žáci 3. B dnes proto přišli do školy převlečení za pohádkové bytosti těchto velikánů. Nejdříve jsme hádali, o jakou postavu se jedná. Z díla Karla Jaromíra Erbena nebylo těžké poznat Zlatovlásky, Bystrozrákého, chudou vdovu z pohádky Hrncečku, vař a krále, který je zastoupen v mnoha vyprávěních.

Od Boženy Němcové se dostal čert i Káča, Mařenka z perníkové chaloupky, chytrá horákyň, princezna se zlatou hvězdou a Maruška z pohádky Sůl nad zlato.

Že se děti skutečně převtělily do svých pohádkových postav bylo znát i z rozhovorů, které vedly

s „Boženou Němcovou“, a kterými jsme si stručně připomněli obsahy dlouhých pohádek.

Součástí celého programu byla samozřejmě dlouhodobější výstavka knih Karla

Jaromíra Erbena a Boženy Němcové, kterou žáci sami připravili. Nezapomněli jsme ani na výtvarné zpracování – děti se rozhodly namalovat pohádku „Zlatovláska.“

Jana Najgebaurová, třídní učitelka III. B

Žákyně naší školy reprezentovala na olympiádě z anglického jazyka

Ve středu 22. února se na půdě Gymnázia v Hodoníně konalo Okresní kolo olympiády z anglického jazyka a nás moc těší, že největšího možného úspěchu ve své kategorii dosáhla Marie Robková, žákyně 9. třídy, která na základě poslechu, čtení s porozuměním a konverzace s porotou na zadané téma vybojovala 1. místo.

Maruška postoupila do krajského kola, které se konalo o měsíc později v Brně. Zde se ve velké konkurenci umístila jako čtvrtá.

Maruške gratulujeme a děkujeme za reprezentaci naší školy!

*Lucie Kopecká,
učitelka angličtiny ZŠ Rohatec*

Další úspěch si Maruška připsala i na Okresním kole olympiády z českého jazyka 5. dubna, kde získala krásné 2. místo.

*Miroslava Veselská,
učitelka češtiny ZŠ Rohatec*

Maruške gratulujeme a děkujeme za reprezentaci naší školy!

Jak se tiskly knihy

Ve čtvrtek 23. března jsme se se žáky 3. a 4. tříd ocitli o několik století zpátky. V rohatecké knihovně jsme se seznamovali s historií psaní textů až po vynález knihtisku. Dvojice našich průvodců v dobových kostýmech společně s dětmi vzpomínaly, na jaké materiály lidé v minulosti „psali“ – od tesání do kamene přes rytí do dřeva, kovu a vosku, psaní na kůži, papyrus nebo pergamen až po používání hliněných destiček a počátky tisku. Dozvěděli jsme se také, jak se vyráběl inkoust a jak vznikala první pera.

Každý z přítomných účastníků si mohl na závěr vytisknout na lisu svůj pamětní list a nechat si na něj napsat krasopisné věnování. Vyprávění bylo velmi poutavé, poučné a zároveň plné laskavého humoru. Loučili jsme se obohaceni o zajímavé informace a zážitky.

Zuzana Hřivnová

Podvečer s Andersenem

Ve velmi neobvyklém čase se sešla skupina dětí z 1. a 2. ročníku ve škole. Prostory školy je přivítaly v pátek 23. března od 17 hodin. Jednalo se o pohádkové a knižní nadšence, kteří se svou oblíbenou knížkou v podpaží a s očekáváním, co je čeká, přišli a zapojili se do celorepublikové, resp. mezinárodní akce Noc s Andersenem. Ta se koná vždy na přelomu března a dubna u příležitosti narození pohádkového mága H. Ch. Anderse-
na.

V našem podání to nebyla noc, ale pouze podvečer, kterým nás provázal Ferda Mravenec. Ten by v tomto roce oslavil neuvěřitelných 90 let od první zmínky v Lidových novinách. Děti zpracovávaly kvíz o Ferdovi, skládaly puzzle, tvořily Ferdu z papíru, poslechly si část příběhu. Na dobrou noc si zaspíva-

ly Mravenčí ukolébavku a zhlédly dvě krátké pohádky od H. Ch. Andersena. Po nabitém programu se děti po 21. hodině rozcházel

domů do svých postýlek. Ale třeba v dalších ročnících ve škole i přenocujeme!

Barbora Březovičová

Plavání, plavání, všechny smutky zahání ...

I tak by mohla znít parafráze známé pohádkové písničky. Přes šedesát otužilých druháků a třetáků se od ledna do března statečně vrhlo do vod ratíškovického bazénu, aby si osvojili základy plaveckých dovedností.

Nováčci postupně překonávali obavy z hluboké vody nebo potápění. S pomocí lákavých pomůcek trénovali různé plavecké styly. Ostřílení třetáci zdokonalovali skoky do vody a plavání na znak, prsa i kraula.

V rámci poslední desáté lekce se uskutečnily plavecké závody, a to ve 3 kategoriích – plavání na 25 m druháků, 25 m a 50 m pro třetáky. Všem vítězům gratulujeme a oceňujeme všechny děti za jejich individuální pokroky.

Zuzana Hřivnová

Kultura

Vítání jara

Jaro je posvátné, barevné a pokaždé jiné. Přináší nový život i novou naději. K jaru také neodmyslitelně patří Velikonoce. Obojí si zaslouží oslavu i uvítání.

To proběhlo první dubnovou nedělí v Domě občanských aktivit. Na své si přišly zvláště děti, ale i dospělí zde našli dostatek inspirace pro nadcházející velikonoční svátky. V ukázkách výzdoby nechyběly kraslice zdobené různými technikami, látkové dekorace nebo výrobky z proutí. Určitě každého zaujaly nápadité a precizně vytvořené věnce. Proběhla ukázka řemesel od pletení žil, paličkování, zdobení kraslic háčkovanými technikami, až po zdobení perníčků a lineckého cukroví. Všechny aktivity si návštěvníci mohli vyzkoušet a své výrobky odnést domů.

Venku pak všechny čekala ochutnávka jarních pomazánek a domácího pečiva a mnozí zde poprvé ochutnali křepelčí vajíčka. Děti se radovaly z živých králíčků, které si pak na jednom ze stánků mohli vyrobit z papíru. Společně s rodiči tvořily i další

velikonoční dekorace. Své vědomosti si návštěvníci prověřili na „jarní naučné stezce“, kde nejdříve čekala záluďná otázka. Od-dychnout si bylo možné při vykreslování kraslic a kytek, které následně ozdobily venkovní oplocení. Do květináče si děti zasadily semínko nebo kytku podle vlastního výběru. Ty kreativní kreslily na tabuli či karton a sportovněji založené zase vyzkoušely téměř zapomenuté hry - kuličky a skákání gumy. Atmosféru doplňovaly dětské písničky, a i přes větrné počasí jsme si všichni nedělní odpoledne užili.

Velký dík patří těm, kteří se podílejí na zachování tradic a přišli s námi jaro přivítat ukázkami téměř zapomenutých řemesel. Dík patří i všem organizátorům a dobrovolníkům, kteří se na přípravě akce podíleli.

Protože byl zájem o recepty na pečivo i pomazánky, přikládám několik z nich. Zbývá až zase v dalším čísle. Do té doby užijte jarní slunečné dny!

Vajíčková pomazánka

4 - 6 vajec uvařených na tvrdo
 250 g tvarohu
 2 - 3 lžíce majonézy
 1 na jemno nakrájená cibule
 1 lžička hořčice
 sůl, pepř, petrželka nebo pažitka

Vejce nastrouháme na jemno a smícháme s ostatními surovinami. Dochutíme solí, pepřem a přidáme bylinky dle chuti.

Velikonoční pomazánka s mrkví

1 větší mrkev
 2 vejce uvařená na tvrdo
 150 g hustého bílého jogurtu nebo tvarohu
 1 - 2 ks taveného sýra
 pórek, sůl a pepř dle chuti

Mrkev nastrouháme na jemném struhadle, přidáme tavený sýr a promícháme. Vejce nasekáme na drobno, čerstvý pórek na drobné kousky. Vše smícháme a pak přidáme vše ostatní. Nejlépe chutná jeden den odležená.

Bageta – veka

250 ml teplého mléka
 ½ čerstvého droždí
 500 g hladké mouky
 2 vejce
 3 kávové lžičky oleje
 2 kávové lžičky cukru krupice
 1 kávová lžička soli
 Dle chuti semínka, bylinky, smažená cibulka, olivy atd.

Necháme vzejít kvásek z vlažného mléka, droždí a cukru. V míse smícháme ostatní suroviny a přilijeme vzešlý kvásek. Vymísíme hladké těsto, dle chuti přisypeme bylinky, semínka atd. nebo necháme jen tak. Necháme kynout cca 1,5 hodiny. Po vykynutí rozdělíme těsto na 3 díly, vytváříme z nich bagety - veka, nařízíme a necháme ještě na plechu cca 20 minut dokynout pod utěrkou. Před vložením do trouby potřeme rozlehaným vajíčkem, pečeme na 180 – 200 °C přibližně 20 minut.

Za muzejní komisi Monika Hotárková

Nové knihy v knihovně

Soukupová, Petra – Nikdo není sám

Veronika má práci, která ji baví, manžela, který jí rozumí, dvě náctileté děti, s nimiž není žádný větší problém. Sice nemá příliš dobrý vztah s rodiči, ale udržuje si od nich bezpečný odstup. Jenže někdy tohle všechno nestačí. Křehkou rovnováhu náhle naruší smrt matky a Veronika představa spokojeného života se začne rozpadat jako domeček z karet. Host, 2022.

Sharratt, Mary – Iluminace

Neobyčejný příběh ženy, která byla v pouhých osmi letech věnována církvi jako desátek, dokázala vítězit nad zdánlivě nepřekonatelnými překážkami života a stala se snad nejproslulejší ženou své doby. Hildegarda von Bingen (1098–1179), zakladatelka a představená benediktinského kláštera a všestranně vzdělaná žena, mimo jiné zkomponovala obsáhlý soubor liturgické hudby, napsala devět knih na tak různorodá témata, jako je teologie, přírodověda, medicína nebo lidská sexualita – její fenomenální intelektuální záběr zastínil mnohé její mužské

současníky. Její proroctví jí vydobyla titul Sibyla Rýnská. Svou ne-skrývanou kritikou politické i církevní korupce vyvolávala kontroverzi a nechybělo mnoho ani k její exkomunikaci. Jota, 2019.

Womack, Gwendolyn – Malíř vzpomínek

Co kdyby existovala látka, díky níž byste si vybavili své minulé životy? Co kdyby vás někdejší životy mohly zavést ke skutečné lásce? A co kdybyste zjistili, že vás už celé tisíce let ohrožuje všehoschopný nepřítel? Bryan Pierce je věhlasný malíř, jehož obrazy uchvátily svět. Ze své slávy se však netěší a straní se společnosti, protože za jeho talentem stojí trýznivé tajemství. Jeho obrazy totiž vznikají v transu, během něhož se mladý umělec v duchu přenáší do různých dob v minulosti. Po každém probuzení z těchto zvláštních snů navíc zjišťuje, že je bohatší o nějakou novou zvláštní dovednost. Motto, 2016.

Další nové knihy:

Davis, Jim – Garfield ve velkém
 Deaver, Jeffrey – Ocelový polibek
 Körnerová, H. M. – Jelení vršek
 Macadam, H. D. – 999, příběh žen z prvního transportu do Osvětimi
 Oseman, Alice – Bez lásky

Knihtiskařský workshop

Ve čtvrtek 23. března proběhlo zajímavé dopoledne pro žáky III. a IV. třídy základní školy. Do knihovny zavítala skupina Bez-kličky, která se věnuje knihtiskařským a knihařským workshopům pro děti i dospělé. Po zajímavé přednášce o historii knihtisku si sami žáci vyzkoušeli tisk na starém lisu

a domů si odnesli vlastní výtisk listu z kancionálu. Workshop byl velmi zajímavý, pestrý, neobyčejný a především zábavný. I žáci byli moc šikovni, zapojovali se do dotazů a vypíchnout můžeme tuto odpověď jednoho žáka: „Jak se jmenoval celým jménem Caesar?“ „Ave!“

Noc s Andersenem poprvé v Rohatci

Noc s Andersenem je celostátní akce pro děti, kdy malí čtenáři nocují v knihovně a prožijí tak nebyvalý zážitek! Tato akce na podporu čtenářství vznikla v knihovně v Uherském Hradišti a první nocování proběhlo v roce 2000. Postupně se připojily (a stále připojují) knihovny nejen v Česku, ale také v Evropě. Letos se tedy konalo 23. nocování a poprvé také v knihovně v Rohatci v pátek 24. března pro žáky 3. až 5. ročníku ZŠ (pro menší čtenáře organizuje Noc s Andersenem místní ZŠ s p. učitelkou B. Březovičovou). Zúčastnilo se 11 dětí, z toho 10 „spáčů“ vydrželo až do sobotních 11.00 hodin. A nechtělo se jim domů! Během pátečního dne a sobotního dopoledne

jsme si společně hráli, soutěžili, četli, malovali a prostě se skvěle bavili! Také nás navštívil Zdeněk Gloz, trenér paměti, který si připravil pro děti program taktéž s pohybovými aktivitami. Večer jsme si připravili teplou večeři a ráno také snídani. Noc jsme strávili v sále a ještě před spaním si dali baštu v podobě máslového popcornu (pšt, rodiče nesmí nic vědět!) . Sečteno podtrženo – první ročník „Noci“ v Rohatci se nesmírně podařil. Malí Anderseni byli super, neskutečně jsme si to užili a už teď mám rezervace na další rok! Moc děkuji všem zúčastněným a také rodičům, že se nebáli vypustit své malé tygry na dobrodružnou výpravu noční knihovnou.

Divadelní představení DS Svatopluk

Nedělní podvečer 19. března patřil divadlu. V nově rekonstruovaném kulturním domě na Kolonii proběhlo divadelní představení, a to Divadelního spolku Svatopluk z Hodonína, které svým vystoupením „pokřtilo“ kolonský KD s nastudovanou hrou „Divadlo bez zvířat“. Sedm jednoaktovek plných hříček, humoru a překvapivých zvratů napsal francouzský spisovatel Jean-Michel Ribes, který ve svém díle především spojuje zpracované dialogy a vypointované konce. KD na Kolonii praskal na švech, představení bylo vyprodáno na 110 %. Děkujeme všem návštěvníkům a těšíme se na další divadelní představení, která pro vás budeme připravovat.

Mateřská škola v knihovně

Besedu o jaru, Velikonocích a knihách si přišly ve středu 12. března dopoledne poslechnout děti z MŠ do rohatecké knihovny. Byly moc šikovné, hodné a společně se zapojily do úkolů, které se týkaly tématu jara a Velikonoc. Na závěr návštěvy měly možnost, jako vždy, prozkoumat všechna zákoutí knihovny a podívat se na všechny dostupné knihy, které si mohly v klidu prohlížet, studovat a „pročítat“. Děkují za návštěvu a těším se zase brzy na viděnou.

Petra Lacková, knihovnice

TRÉNINK PAMĚTI

Doplňte písmena tak, abyste získali názvy našich filmů (lomítka oddělují jednotlivá slova v názvu)

_U_OV_/BL_S_	L_T_/S/_OV_O_E_
S_UN_E, _E_O, _A_O_Y	S _T_C_
O_E_ _Á/Š_O_A	_ _A/T_O_/_H_O_P_S_I
_O_T_R/OD/JE_E_A/_R_CHŮ	T_H_K
_ÝM/_R_MB_ _O_É/NA_Ě	T_HA_A/_I_ _K/_D_NA_I_E_
_A/_A_O_Ě/U/_ES_	_Í_R/_S_A_U/A/O_A_ÍM/_E/_A_E_
P_N_,VY/J_T/_V_OV_!	_S_Ř_/SL_D_V_N/_V_A_ _
_ _Ž/T_K_LE/_ÁT/_I/_P_NÁ_?	_ _S_ _I_I_Y
_Í_K/_A/_O_TĚ_I	_ _AH_/T_TY/A/_Á
A/_I_Í/D_ _O_É	U/_O_LA_ _Y/S_Á_
S/_E_T/_N_JS_U/Ž_R_ _	_Í_R/_T/_O_TO_Í_E,D_A_ _U_ _U...!
_O_OL_A/A/_O_OL_A	_ _NY/_/B_H_

V každé větě najdete jednu rostlinu (ovoce, zelenina, květiny, byliny, stromy, keře, houby, koření,...)

Nestojím o rušení vůbec nikým celé odpoledne!

Ostrá kosa je vizitkou dobrého hospodáře.

Běžnou součástí každé domácnosti je televize.

Jakékoliv dobro s Kevinem nebylo možné spojovat.

Zbrkle k ní naklonil svou tvář, až mu spadly brýle.

Ten příkře nakloněný strom může napáchat velké škody.

Od časného rána pokrývá mlha Brno i přilehlé obce.

Pořád jen skuhrá, chce být za každou cenu středem pozornosti.

I když slyšel, že v autě něco klepe, přesto s ním jel do práce.

Voda na kávu už vře, sušenky najdeš ve špajzu.

Všichni čekají na rozsudek o praktikách mafie.

„Neotvíraj! Čerti už sú tu!“

Spoluhrači vyjádřili soucit Ronaldovi, který se zranil.

Zítra navštívíme Louny a Most.

Tak tenhle účes ne! Koukni se do zrcadla, jak vypadáš!

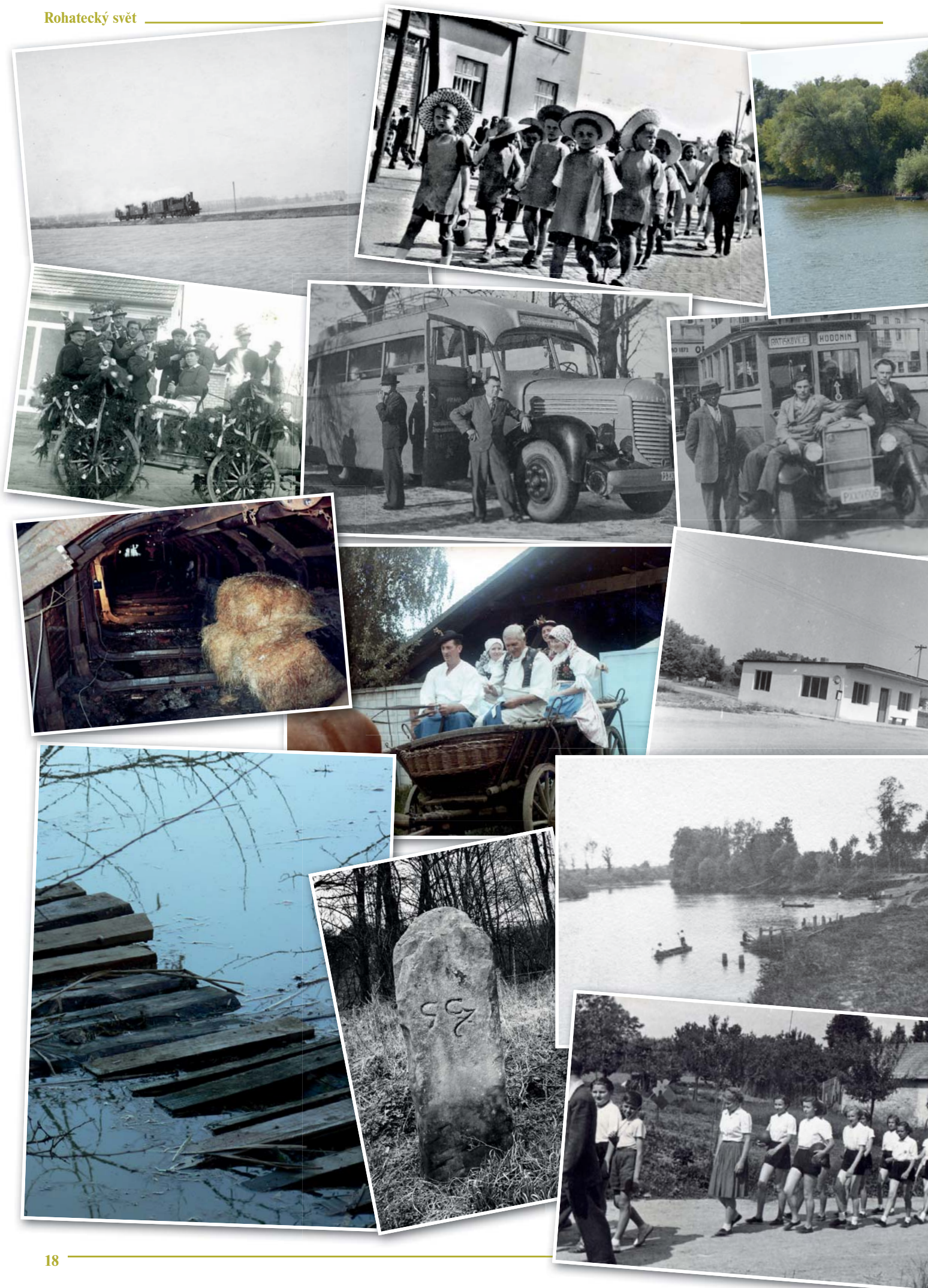
Natři ještě jednou ten okap, radím ti dobře.

Objednávku do města Zubří zavezeš dnes k večeru.

To je ale hanba, náno jedna!

© Paměťář

Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz, certifikovaný trenér paměti III. stupně.

Subjektivní kulturní okénko

Českého filmového lva vyhrál snímek Il Boemo o skladateli Myslivečkovi a v hudební soutěži Anděl získal čtyři ceny posmrtně Miro Žbirka. V prestižní světové fotografické soutěži Sony Awards vyhrála fotka, kterou stvořila umělá inteligence AI. Fotograf se po vítězství přiznal. Porota to nepoznala (viz foto). Jak to bude vypadat příště a bude umělá inteligence mít svoje výstavy? A na vernisáže budou chodit jen roboti?

Je to už devadesát let, co vyšel poprvé Ferda mravenec. Tento hmyzí gentleman s červenou mašlí okolo krku byl vždy elegant. Zastínil jak Berušku, Brouka pytlíka tak i svého stvořitele Ondřeje Sekoru. Ten byl otcem nejen Ferdy, ale i českého ragby.

Zemřel režisér Juraj Jakubisko. Mezi jeho nejznámější díla patří Tisícročná včela nebo Bathory. Jakubisko patřil k nejznámějším slovenským tvůrcům a přezdívalo se mu „Fellini východu“. I když měl díky komunistické cenzuře léta zákaz pracovat, tak za svou kariéru natočil několik desítek hraných i dokumentárních filmů.

Obraz Františka Kupky s názvem Complexe, který pochází z pozůstalosti zesnulého herce Seana Conneryho, se v Londýně vydražil za 4 646 000 liber, 122,9 milionu korun. Informovala o tom aukční síň Sotheby's, která londýnskou dražbu pořádá. Kupka patří k nejlépe prodávaným českým umělcům. V roce 2021 se jeho dílo Tryskání II v Londýně vydražilo za rekordních 230,8 milionu korun. Vždy je mi jen líto, že se takoví velcí nedočkali i za života tohoto finančního ocenění a museli být odkázáni na mecenáše a blahodárce, aby byli z čeho živi.

Letošní 95. ročník cen americké Akademie filmového umění a věd ovládla bláznivá asijská sci-fi komedie Všechno, všude, najednou, která byla vyhlášena nejlepším filmem uplynulého roku a posbírala také dalších šest zlatých sošek. Přiznám se, že jsem se na film díval, ale nedal jsem to až do konce. Možná někdy později. Je specifický.

V estonském Tallinu mají Muzeum zakázaných knih. Veřte nebo nevěřte, ale vedle Satanských veršů Salmana Rushdiho je Medvídek Pú, který je zakázaný ve Velké Británii. Nejvíce je mezi návštěvníky Číňanů, kteří si tam prohlížejí čínské knihy, které nejsou v Číně dovoleny.

V madridském ARCO, veletrhu moderního umění, vystavuje Eugenio Merino Picassovu mrtvolu. Leží oblečená na bílém katafalku. Má bílé kalhoty a bretaňskou košili. Vedle je mramorový nápis s iniciálami, kdy se narodil a kdy zemřel. Socha je velmi realistická.

Ukrajinci na známku vybrali jednu z Banksyho maleb. Ta se loni objevila na rozpadlém domě v Irpini, kam umělec přijel podpořit napadené obyvatele mezi rozbombardované domy.

Neopatrná žena poklepala na balónkového psa Jeefa Koonse a socha za téměř milion korun se roztříštila na kusy. Sběratelka umění si prohlížela vystavené předměty, když ji napadlo poklepat na Koonsovo dílo, které pak spadlo ze stojanu a roztříštilo se na kousky. Jestli znáte tohoto mistra kýče, jak mu říkají, tak možná ani netruchlíte.

Koprodukční film české režisérky Michaly Pavlátové Moje slunce Mad dostal prestiž-

ní cenu francouzské filmové akademie César za nejlepší celovečerní animovaný film.

Městské muzeum Amsterdam (Stedelijk Museum) přestalo prezentovat avantgardního umělce Kazimira Maleviče jako Rusa a nově o něm hovoří jako o malíři narozeném na Ukrajině rodičům polského původu. Také Metropolitní muzeum v New Yorku přezkoumalo informace o národnosti některých umělců a jako Ukrajince nově představuje Ilju Repina nebo Ivana Ajvazovského. Dnes je zajímavé si opět přečíst text Ivana Sirky, atamana záporožských kozáků. Tehdy nebojovali proti Rusům, ale Osmanům. Nutno dodat, že ukrajinští kozáci sice s velkými ztrátami, ale i tak vyhráli.

Do Prahy v květnu na Svět knihy přijede mezi hlavními hvězdami i ruský spisovatel Vladimír Sorokin, žijící v exilu. V jeho mateřské zemi mu hrozí patnáctiletý trest. Jeho vizionářská kniha Den opřičníka by dnes v Rusku již nevyšla. Aktuálně dočítám knihu Hranice zapomnění od dalšího Rusa jménem Sergej Lebeděv. Je plná mrazivých skutečností i fikce a obě mrazí až pod nehty. I ty ostříhané. Lebeděv se taky musí skrývat v jiné zemi a připomněl i Tolstého odsouzení rusko-japonské války v roce 1909, která mimo jiné inspirovala Gándhího v jeho boji proti britské nadvládě v Indii. Zároveň však dodává, že mravní maják v podobě Tolstého lze v současném Rusku hledat marně. K tomu není co dodat. „Jak se ale svět může zlepšit, když všichni budeme mlčet?“ Tak se ptá třeba známá česká spisovatelka Alena Mornštajnová ve své knize Hana.

Stanislav Zela

Foto: Boris Eldagsen

Muzea a galerie

Káhirské museum

Když jsem toto jedno z nejslavnějších muzeí světa navštívil poprvé před 27 lety, byl to měsíc po bombovém atentátu na německý autobus přímo před budovou. Druhá návštěva a stejně tak i ta třetí, poslední, před dvěma lety, byl bez větších problémů.

Nové slibované muzeum nedaleko Gízy v poušti v tzv. Nové Káhiře stále není otevřeno. To místo má mít několik nej. Největší mrakodrap v Africe i jednu z největších mešit na světě. Bydlet tam má asi 6 miliónů lidí, ale zatím se tam moc nehrnou. Bude tam draho, a když to staví Číňané, tak to ještě bude trvat a jako i jinde v Africe nebude to úplně bez problémů. Nevím, jestli víte, ale egyptská vláda dotuje chleba a armáda provozuje hotely i řeznictví. To je teda maso!

Stará Káhira je ovšem něco úplně jiného. Patří mezi moje oblíbená města, a to i přesto, že mě tam posledně večer před odletem přepadli nebo taky proto, že jsem tam měl vernisáž fotografické výstavy „Hrnčíři v Káhiře“.

Stávající a zároveň již jmenovaná stará budova muzea na náměstí Tahrir byla založena v roce 1858, a to je dávno předtím, než se tam ocitl Indiana Jones nebo Hercule Poirot. Artefakty ze Staré říše jsou v přízemí a už tam vidíme, že návštěva bude záživná a nějakou dobu tam strávíme. Velkým lákadlem pro turisty jsou věci z Tutanchámovy hrobu v prvním patře, a to jak zlaté rakve, tak i krásné posmrtné masky. Kdo si připlatil k oficiální vstupence mohl se jít mrknout na mumie faraonů (teď jsou už asi odvezeny na tom novém místě). Džoserova socha na nádvoří muzea se dívá na kopii tolik opěvované Rosettské desky. Tato pěkná čer-

ná kamenná stéla posloužila k rozluštění egyptských hieroglyfů. Desku nejprve v Egyptě ukradl Napoleon a jemu, respektive Francii, ji zase později ukradli Britové, a tak ji můžeme vidět v Britském muzeu v Londýně jako jeden z nejnavštěvovanějších objektů.

V roce 2007 byla jedna z mumii v depozitu muzea identifikována jako proslulá královna Hatšepsut. Jelikož důkazy nebývají vždy stoprocentní a nám to nikdo z její rodiny už nepotvrdí, nezbyvá, než tomu věřit. Když byly v Káhiře před lety nepokoje proti Mu-barakovi, proběhlo rabování v muzeu a došlo i k několika krádežím. Exponátů je tam velká spousta a nic by nás nemělo odradit toto velkolepé muzeum navštívit. Stojí to opravdu za to. Kdo nevěří, ať tam běží. Nebo letí.

Ať žije umění!

Stanislav Zela

Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Rohatecké farníky jste mohli vidět v televizi NOE

Paní učitelka Zdenka Bachelová, která dlouhé roky působila na Ostravsku a která pravidelně sleduje programy televize Noe, měla nápad uskutečnit exkurzi do této televize. Navštívila ji osobně a vše domluvila. Součástí exkurze byla účast na mši svaté v poledne, a před polednem živý vstup - rozhovory se třemi farníky.

Po příjezdu jsme byli přivítáni ekonomem panem ing. Kudelou. Po přesunu po Ostravě jsme si odpočinuli, bylo nám nabídnuto pohoštění - káva, koblížky a jablečné šátečky. My jsme přivezli jako pozornost také koláčky a cukroví, které napekly některé farnice. Mezitím jsme poslouchali od pana Kudely vyprávění o začátcích televize Noe, od nápadu ředitele pana Ryšky a jeho inspiraci italskou křesťanskou televizí, kam ho pozval jeho známý. Televize Noe je televizí dobrých zpráv a je financována pouze z příspěvků přispěvatelů, buď pravidelných, nebo jednorázových.

Byli jsme svědky, jak asi dvacet dobrovolnic připravovalo balíčky Zpravodaje televize Noe, které jsou zasílány pravidelným přispě-

Pro rodiče

Každou první neděli v měsíci je mše svatá v našem kostele obětována za děti, mládež a rodiče. Kázání je pro děti. Ty se aktivně zapojují a odpovídají na otázky, které jim otec Robert dává. Dětská škola pod vedením paní Petry Tomanové na těchto mších svatých zpívá. Na kytaru je doprovází Vendy Sakmarová a Marcel Eich. Kdo z dětí má zájem, může se k nám přidat. Zkoušky budou probíhat ve čtvrtek v 17.30 hodin, vždy po předchozí domluvě.

Dětská fara – příměstský tábor se letos bude konat od 10. 7. do 14. 7. 2023 pod názvem Hádej, kdo, co.

Noc kostelů se v našem kostele uskuteční 2. června 2023 v době od 18.00 do 22.00 hodin. Můžete se těšit na bohatý program, vystoupení dětí, podívat se na věž kostela. Připravena bude také kavárnička před kostelem.

Děti třetího ročníku ZŠ přistoupí ke svému prvnímu svatému přijímání 26. 5. 2023. Mše svatá bude začínat v 10.00 hodin.

Slavnostní mše svatá k 25. výročí vysvěcení našeho kněze otce Roberta bude 4. 6. 2023 v 9.30 hodin v našem kostele.

Slavnost Božího těla se bude konat 11. 6. 2023. Průvod půjde kolem kostela, kde budou rozmístěny čtyři oltáře. Zve-me děti i rodiče.

Anna Trávníková

vatelům. Informuje se v něm o činnosti televize. V každé obci je koordinátor „kanoe“, kterému televize zasílá balíček Zpravodaje, a ten je roznese čtvrtletně příslušným pravidelným přispěvatelům. V naší obci byla oslovena a stala se kanoe paní Lenka Teturová.

Po prohlídce televizních studií se uskutečnily v živém vysílání rozhovory moderátora Janka Ženatého s třemi farníky. První byl s panem kostelníkem Josefem Pokorníkem o jeho dlouholetém působení v péči o kostel, druhý s Paed. Zdeňkou Bachelovou o kurzu ALFA, který proběhl v roce 2019, a s paní Annou Trávníkovou, která se věnuje ve farnosti dětem, organizuje dětská „spolča“ a o prázdninách farní tábory. Po rozhovorech následovala mše svatá, kterou celebroidal náš pan farář Robert Kalbarczyk, ministrovali Josef Pokorník a Šimon Budík. Čtení ze Starého zákona četla Marie Rosendorfová a čtení z Nového zákona Vendula Sakmarová. Po mši svaté jsme se rozloučili, poděkovali za možnost prohlédnout si televizi a poutavé vyprávění pana ing. Kudely. Počasí nám přálo, nedaleko budovy v restauraci jsme si pochutnali na

připraveném obědě a zákusku. Poté při volné diskusi jsme se shodli, že je dobré se vzájemně setkávat, diskutovat spolu, a tím se lépe poznávat. S dobrými dojmy z výletu jsme se vrátili domů. Chtěli bychom vyzvat nejen ty, kteří absolvovali kurs ALFA, ale i další zájemce, k pravidelnému setkávání ve farním společenství dvakrát do měsíce ve středu ve staré škole.

Marie Rosendorfová a Zdenka Bachelová

Od našich přispěvatelů

Košť polévek 2023

V sobotu 25. března jsme se mohli potkat v Hospodě U Pa-gáča na koštu polévek spojeným s minikošem ovocných desti-látů. Ti, kteří přišli, měli možnost vybrat si a ochutnat některou nebo i všechny polévky připravené místními hasiči (zabíjačko-vá), obcí Rohatec (fazolová), myslivci (valašská bílá kyselica), rohateckou chasou (dršťková), TJ Slavoj (zelňačka) a Mužáky (gulášová).

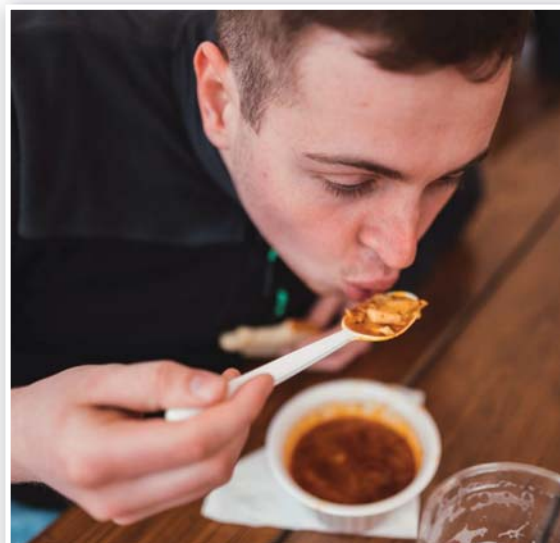
Všichni jmenovaní obdrželi na závěr hodnotné ceny.

Návštěvníci mohli také ochutnat několik druhů nabízených domácích buchet a zákusků. Kdo chtěl, zkusil také utopence.

Nabídka koštu destiátů dala k dispozici celkem 84 vzorků.

Kuchaři se sešli v dopoledních hodinách, návštěvníci v čas-ných odpoledních. Všichni společně jsme se loučili kolem půl-noci. Díky vám všem to byl příjemný předjarní večer. Těšíme se příště na další podobnou akci na podzim.

L. Vyslužil, M. Bubík

Čáp přiletěl

První letošní informaci o přiletu čápa jsem získala od rodi-ny Sasínkovy, zaznamenali jeho návrat 26. března. Od té doby se na hnízdě s přestávkami objevoval.

Ještě v prvních dubnových dnech čáp stále čekal na partner-ku. Vyhlíželi jsme netrpělivě a dočkali jsme se 5. dubna.

Naši opeřenci přečkali pár dní opravdu nevlídného počasí, ale nyní už probíhá sezení na vejcích. Určitě jim všichni jejich příznivci přejeme, aby tento rok proběhlo hnízdění lépe než vloni. Těšíme se na čápata.

Vlasta Lužová

Veřejné zasedání zastupitelstva obce

Po dost delší době jsem se 21. února zúčastnil zasedání v roli řadového občana. Musím přiznat, že jsem byl průběhem jednání docela překvapen – příjemně. I zprávy z jednání komisí se dají přednášet jasně a stručně. Potěšila mě i mírumilovnost při schvalování ročních dotací jednotlivým zájmovým spolkům na jejich činnost. A co do počtu, je jich požehnaně. Vybavila se mně vzpomínka z nedávné minulosti, kdy na obdobném schvalování dotací byl Slavoj pod soustředěnou palbou „konkurenčních spolků“. Jméno diskutujícího spoluobčana mně z paměti vypadlo, stejně už v Rohatci ani nebydlí. Dožadoval se kontroly, snad až z NKÚ (Nejvyšší kontrolní úřad), padala i cizí slova, jako např. audit. Štěstí, že nepožadoval forenzní (ten jsem ještě ve své profesní praxi nezažil).

Až poslední bod jednání přinesl živou rozpravu. Stavební akce Cyklostezka Kopec – Kolonie je docela náročná sama o sobě. Když se k ní přidá nepostradatelný podchod pod silnicí I/55, jde už o oříšek jak technický, tak finanční. Zásah do vozovky tak dopravně zatížené I/55 není procházka rozkvetlým mandloňovým sadem v Hustopečích. Pan starosta se snažil věcnou argumentací obavy mírnit. Sám tomu nemohu uvěřit, že od realizace tehdy také náročné stavby nadjezdu I/55 uplynulo již víc jak 30 let. V těch časech hodonínské lidosprávy měl i Slavoj problémy se stavbou tzv. náhradního hřiště. Tehdejší konšelé neměli problém se sliby – včetně nutné navážky zeminy na nízko položenou parcelu. Slibem neurazíš/nezarmoutíš platí stále. Naštěstí stavbu nadjezdu realizovala firma Silnice, kde řediteloval Ing. František Slabák, rodák z Kelčan u Žádovic, čili můj krajan. Vynikající bek Jiskry Kyjov s neméně vynikajícím brankářem Zdeňkem Rybou z Va-

cenovic, a taky silničář. Navíc bratr Joža byl můj spolužák z měšťanky. S mladším bratrem Janem jsem se ani nepotkal, ale alespoň slyšel, že od malička miloval hru na trubku a hodně hlasitě troubil na celou dědinku. Strýček P. říkali „z tebe synku nikdy muzikant nebude“. Byl, nebyl? Moravanku založil, kapelníkem byl od začátku až do jejího konce. A sólo vždy na tu trubku. Mohl bych ještě pokračovat, ale už končím. Franta byl kamarád a dřívější spolupracovník mého ředitele OSS (Okresní správa silnic). Takže jednání bylo rychlé a vstřícné. Žádné rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví. Jen změna místa navážky s úsporou x kilometrů, protože hřiště Slavoj bylo mnohem blíž. A k ušetřeným km přihrál ještě bagristu, který navážku i s původní divokou skládkou profesionálně urovnal a zhutnil. A protože šlo o kvalifikovanou práci mimo jeho pracovní dobu, vyrovnali jsme se bez papírování. A ještě perlička z tehdejšího jednání. Ing. Slabák mně po-

ložil otázku, proč jsme upustili od podchodu pro pěší? Na to jsem odpověď nenašel. Mohl jsem jen sdělit své poznatky o pomoci ze strany MěNV Hodonín při akci hřiště. Dnes vím, že v časech obecních vlád politopadových by se něco podobného určitě nestalo. Ono se obvykle vyplatí vidět trochu víc i do příštích let.

Dopravní situace vlivem stavby není zdaleka ideální. I autobusy mají zpoždění. Nechtěně jsem vyslechl „názor“ řidiče autobusu při čekání na zelenou: proč to ti blbci neudělali při stavbě nadjezdu? No proč? Tak jsem se neudržel a při zastávce u Maryše jsem to dotyčnému, věci neznalému panu řidiči, vysvětlil. Že ti současní Rohatčané za dnešní situaci nemohou, jen draze napravují chybu jiných. Myslím si, že moje vysvětlení přijal. Omluvu za veřejně vyslovenou urážku jsem z něho nevydoloval. Riziko dalšího opoždění spoje. Snad při příští společné jízdě.

Vlastimil Hlaváč

Už jsou tady

Válejí se ve vodě, procházejí se se v trávě. Jsou chlupatí od hlavy po paty. Kdo je dnes dospělý ve čtyřech letech? Rodina je velká a letošní hostina chudá. Háčky na nohou si přichytí zvědavce lačného po dotyku. Zachraň se, kdo uletíš a umíš při tom zpívat. Zrzavá je atraktivní stejně jako krovky nebo po větru vlající křídla.

Stanislav Zela

Zdraví, zdraví, zdraví...

Snad nejčastěji vyslovované přání, zejména s narůstajícím věkem. Že se lidský věk prodlužuje, dokazují i statistiky. Kromě radosti to ovšem přináší i neradosti. Rychlosti i sil ubývá a nemoci neúměrně přibývá. Co si jako prvňáček pamatuji byly nemocnice v Uherském Hradišti a samozřejmě v Brně a Zlíně. Dnes v nejbližším okolí Břeclav, Hodonín, Kyjov. Největší zaměstnavatel v kraji Fakultní Bohunice, v okrese nemocnice Kyjov. A i tak prý nestíhají. Údajně celkově lékařů chybí. Přepočty na počet obyvatel dokazují, že v porovnání s jinými zeměmi patříme k těm lepším. Spotřeba léků neustále roste. O různých zaručených doplňcích raději pomlčet. Asi odvrácená tvář civilizace. Občas nacházím v poštovní schránce i noviny Deník s regionálním obsahem. Spousta reklam, inzerátů. Co mě v tomto čtvrtletí zaujalo nejvíce? ROZDÁVÁME zdarma 1000 kusů ortopedických ortéz, které uleví od silné bolesti kolen a kloubů za 17 minut. To není chyba tisku. Čtete dál. Pro nedostatek místa nemohu přepsat celé. Váhám s přijetím nabídky. Snaha pomoci osobě blízké převládá. Tonoucí se i stěbla chytá. Zvláště, když oficiální závěr ortopedie vyzní, že jde o nejvyšší stadium a s ohledem na věk ... ani magnetická rehabilitace nezabrala. Tajně vytáčím pevnou linku, bohužel beznadějně ob-

sazeno. Po delší době se konečně dovolám. Bohužel pozdě – 1000 jsem nestihl. Ale paní byla vstřícná a nabídla zařazení do slevové akce, bratru za Kč 8 000,-. Tak jsem polkl na sucho a jako že se poradím přímo s uvažovanou uživatelkou. Vlídny hlas velí, abych se dlouho neradil, jelikož její možnosti rezervace nejsou neomezené. Porada byla samozřejmě jen záminka. Netrvalo dlouho – crrrr telefon, stále vlídny hlas se zajímá o mé rozhodnutí. Když předchozí nabídku odmítám, nový návrh (stále vlídny hlas) ze svého osobního bonusu nabízí zcela mimořádně produkt za neskutečných jen 519 Kč. Zůstal jsem pevný a znovu návrh odmítl. Vlídny hlas až tak vlídny už nebyl, asi budu litovat! Nebyl čas. Deník opět ve schránce. Obsah nezklamal. „ROZDÁVÁME zdarma 1000 b a l e n í nového regenerátoru sluchu ... už za 4 minuty. Toto není omyl, čteš dobře.“ Už přešli na tykačku oproti minulé nabídce. Tak to ne, žádné důvěrnosti. Konečně sluch jsme řešili s paní MUDr. přes foniatrii. Zatím dobrý, resp. lepší než s předcházejícím naslouchátkem. Telefon nezvednu ani náhodou. Leč Deník je neúnavný. „Národní oficiální oznámení. Dánský lékařský program zahájen v ČR. 1000 regenerátorů kloubů ZDARMA pro každého ve věku 28-85 let.“ Končím se čtením, neboť nesplňuji limit, tedy ten horní.

Proč to nenabídl loňský rok. Je to už diskriminace? Kam se mám obrátit? Telefon opět nezvedám, nebudu přece škemrat o výjimku. Kdo si počká, ten se dočká! Další nabídka v odlišné úpravě, ale telefonní číslo se liší jen posledním koncovým. „BOŽÍ PANECEUM NA BOLEST. Uhasí bolesti svalů a kloubů za 7 minut“. Doposud jsem si myslel, že se hasí požár nebo žízeň. Žádný telefonát, musí se šetřit. Ale mně to trvalo, než jsem pochopil, že nejde o z d r a v í, ale nezdravý m a r k e t i n g! Bacha na výhodné nabídky, zvláště ty levné až ZDARMA.

Vlastimil Hlaváč

Rujána je Svantovít, Lenin, ryby a křídové útesy

Dubnové slunce drtí chladivý vítr od severu a déšť mu slušně napomáhá. Voda Baltu zrovna nehřeje, zato pazourky na oblázkové pláži umějí upoutat pozornost. Kdo má štěstí, najde i kousky jantaru. I když borovicové lesy u Sassnitzu na první dobrou připomínají ty u Rohatce, je za nimi pláž a plno turistických resortů. Ve městě mají muzeum a britskou ponorku. Mě ale zaujala jiná věc. Mají tam v jedné ulici pamětní kámen. Na kameni text a v tom textu je Lenin. V roce 1917 se tam zastavil, když si to vyrazil vlakem do Ruska ze švýcarského exilu. Tak trochu jsem si soukromně zaspikuloval, co

by se asi stalo ve světových dějinách za jistě zajímavou změnu, když by tam tento chlapík na Rujáně zůstal a do Ruska nedojel. Sám totiž ze začátku moc nevěřil, že jim bolševikům to nakonec vyjde. Carská rodina by teď v Rusku nebyla na škodu nebo přesněji díky ní by asi bylo ve světě méně škod. Zjistil jsem, že jsem nebyl sám, kdo se nad Leninem v Sassnitzu zamyslel. Předběhl mě o něco slavnější Stefan Zweig. Jeho slova: „Žádný projektil nebyl v novodobé historii dalekosáhlejší a osudovější než tento vlak, který naložený nejnebezpečnějšími a nejodhodlanějšími revolucionáři století se v tuto hodinu řítí od švýcarských hranic přes Německo, aby přistál v Petrohradu a tam rozbil řád času!“

Novodobě si toto město stále drží glanc. Ruská potrubní loď Fortuna čekala právě zde na další výstavbu plynovodu Nord Stream 2 v trajektovém přístavu Sassnitz-Mukran na ostrově Rujána. To se nelíbilo americkým senátorům, kteří sassnitzkému přístavu vyhrožovali. To je prostě karma. To mají za toho Lenina...

O několik desítek kilometrů dále se nachází Prora. Asi jste slyšeli o místě, kde Adolf Hitler nechal postavit největší turistický komplex na světě pro 20 tisíc vojáků najednou. Šestipatrový blok dlouhý 4,5 kilometru. Nacisti se tam nakonec nerekreovali, protože to nestihli dostavět. Přišel konec války a oni místo opalování museli upalovat pryč.

A teď k těm rujánským slovanským bohům. Na mysu Arkona jsou krásné východy slunce a skoro vždy vítr ve vlasech. V minulosti

to bylo nejposvátnější místo, a tak právě tam postavili chrám Svanovíta. Když dánský král Valdemar první ve dvanáctém století místní násilím donutil ke křesťanství, byly zlikvidovány i svatyně Rujevitovi, Porenutovi i Porevítovi. Dnešní podoba slovanství může mít i bizarní ambice. Stačí si najít hnutí AllatRa a postavu spasitele jménem Nomo. Ten sjednotí celý slovanský svět a někomu známému se jen tak nápadně velmi podobá. Jestli vás napadne Putin, tak jste to trefili.

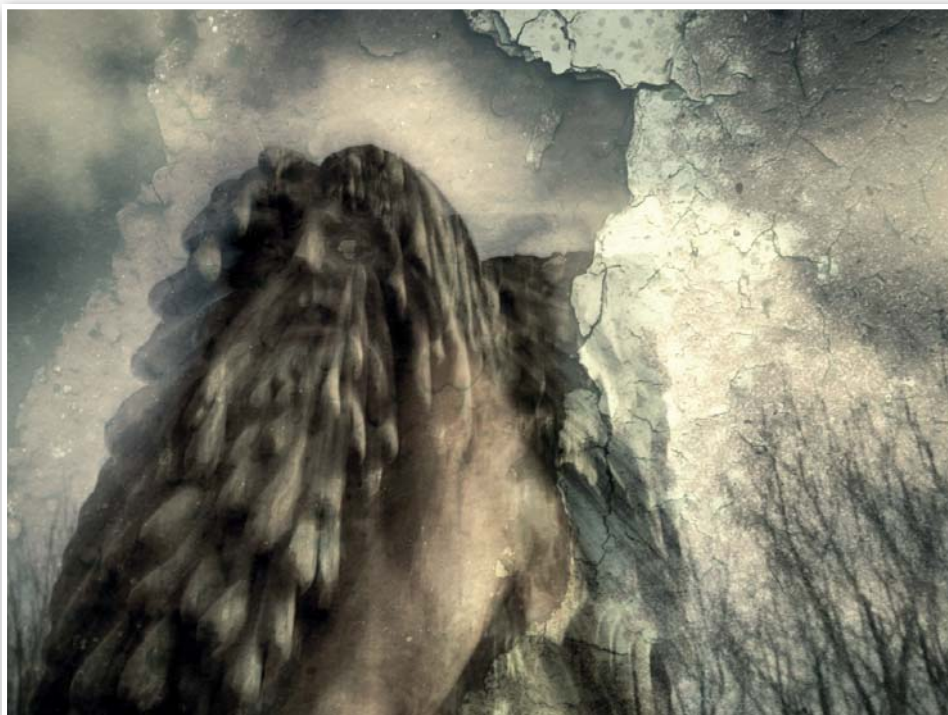
Königsstuhl v národním parku Jasmund se chlubí bukovým lesem v UNESCO. Slovanství jako kruhové hradiště, mohylovým hrobem a solitérními kameny s příběhy nejen pro turisty. Má skvělé a známé vyhlídky na proslavený bělavý křídový útes. Křída je stará 70 milionů let a v takovém stáří se neumím dobře orientovat. Rostla každých 30 let o 1 milimetr. Já zatím rostu zhruba třicet tři milimetry za rok.

V Lohme je skvělý obchůdek s čerstvými rybami na mnoho způsobů. Jen tak samotnou rybkou do ruky přes ulici nebo jako sendvič do křupavé bulky se salátem a cibulí uvnitř. V restauraci už plavou

kousky jako platýs, losos, herynek a další. Za hotelem je cedulka s portrétem amerického trapera v ohozu jako Old Shatterhand plus chlupatá čepice na hlavě. Jmenoval se Balduin Möllhausen a z jeho zpráv ze Skalistých hor opisoval Karel May, který uměl psát, ale na divokém západě nikdy nebyl. Otec Vinnetoua měl ve svém zločineckém životním období utéct od soudu k nám do Čech a my jsme jej zabásli pro tuláctví. To bylo samozřejmě dávno předtím, než se stal nejprodávanejším německým autorem všech dob. Marxův a Engelsův Komunistický manifest nešel totiž zrovna na dračku. V Lohme se procházel i slavný malíř Caspar David Friedrich, filozof Wilhelm von Humboldt (v přírodě je vše propojeno), básník a dramatik Heinrich von Kleist a skladatel Johannes Brahms.

Na jihu ostrova naleznete městečko Poseritz. Zadní část názvu svádí k asociaci s řadou luxusních hotelů Ritz a ta přední zase k něčemu ale úplně jinému. No řekněte, není ta Rujána skvělé místo! Jeďte tam klidně i na Velikonoce.

Stanislav Zela

Nahlédnutí do vzdálenější minulosti

Díky paní Alence Holečkové, manželce zasloužilého Slavojáka Josefa, jsem se koncem března seznámil s regionální knihou Strážnický okres autora Dr. Františka Dvorského, vydané v roce 1914. Jen letmým pohledem se dočítám, že od Znorov až po Rohatec šíří se Dolnomoravský úval, krásná to lučinolesnatá rovina, zaplavovaná často řekou Moravou. Průmysl není v okrese valný. Jediný závod velkopřemyslový jest Rohatecký cukrovar, který pro potřebné obsáhlé sázení řepy najatý má celý velkostatek Strážnický, a kromě toho mnoho privátních polností. Velké mlýny jsou na Rohatci a ve Strážnici. Poddanské poměry na statku Strážnickém byly za lidumilných pánů ze Žerotína obyvatelstvu příznivé. I Magnisové,

kteří po bitvě Bělohorské statek koupili, byli pány milostivými. Jen za dob, kdy dospělého pána nebylo, kdy kurátorové statek spravovali, co nejvíce z něho pro sebe těžiti chtěli a veškerou vůli úřednictvu ponechali, tu ubohý lid rolnický byl utiskován a nesnesitelnými břemeny trápen. Obecné školy mají všechny vesnice. Čtyřtřídní má Kněždub, Nová Lhota, Rohatec (s pobočkou). Německé dvoutřídní školy jsou: židovská škola ve Strážnici a na Rohatci pro děti závislého na cukrovaru slováckého lidu. Tato spojena jest s dětskou zahrádkou.

I krátké popsání útrap válečných, které zažilo město Strážnice s okolím, by naplnilo značnou část „Rohateckého světa“. Alespoň menší část. Z pozdějších válek, které se Mo-

ravy dotkly, nejzáhubnější byla válka Napoleonská r. 1805. Kraji našimi prošlo mnoho vojska ruského s námi spřáteleného, které ubohý lid sice netrýznilo, ale všechny zásoby mu pobralo, vyjedlo a vypilo! Smutný tento rok dobře líčí lat. zpráva hroznolhotského lok. kaplana tehdejšího, Blažeje Kochánka. Píše: Budiž Bohu chvála! Již minul onen rok nejsmutnější – budejť by se více nenavrátil jemu podobný! Ve válce s francouzským císařem Napoleonem Rusové, kteří nám přišli s vojskem na pomoc, lid o všechno oloupili, o peníze, šaty, obilí. Mimo to střechy, náradí a peřiny pálili, ti, na které jsme se jako na přátele spoléhali. K tomu toho roku málo a jen kyselého vína se urodilo, také obilí velmi málo sypalo. Nastala dražota. Nejposledně-

ji, totiž r. 1866, postiženo bylo město a okres válkou německo-pruskou. Nepřátelé pronásledující naše rozprášené, ustupující vojsko, dorazili prostřed července do Strážnice. Avšak již dne 22. července uzavřeno příměří, napřed jen na 5 dní, pak na 4 týdny. Celou tu dobu tisíce vojáků pruských ubytováno bylo v městě a vesnicích okolních. Nouze tehdy byla dosti velká, poněvadž pozdním mrazem obilí z velké části bylo zničeno a v ceně stále stoupalo, ale přes všechny rekvizice, které Prusové za svým zásobováním prováděli, nezakusil náš lid, vyjímaje přehmaty jednotlivců, žádných hrůz válečných a s povděkem si vzpomínal na přísnou kázeň ovládající vojsko nepřátelské.

Můžeme jen litovat, že paní Holečková se o vlastnictví citované knížky nezmínila již v roce 750. výročí obce Rohatec. Čtení mohlo být aktuálnější. I když – co je a co není aktuální? Ještě jednou Alence děkuji. Knihu vrátím, ale trochu později.

Vlastimil Hlaváč

Spolky

Plány Spolku zdravotně postižených občanů

Snad se mně to jen zdá, ale ta letošní zima je nějaká dlouhá, je duben a teplo nikde. Jedna stará pranostika říká: „Březen, za kamna vlezem, duben ještě tam budem,“ a to platí v tomto roce téměř sto procentně. Ale jedna výjimka v podobě krásného slunečného počasí se konala, a to v týdně, ve kterém několik našich členů strávilo nádherný rekondiční pobyt v Sezimově Ústí. Tento pobyt jsme uskutečnili již po druhé, a kromě relaxačních procedur byl opět obohacen výlety. Prvním společným výletem byl nedařlý Tábor, kde jsme neopomněli navštívit Muzeum čokolády. Čekaly nás zde nejenom nové výtvary z čokolády a marcipánu, ale také lahodná kávačka s ochutnávkou jejich výborných pralinek všech možných příchutí, jakou je například příchutí vaječného koňaku a šampaňského. To chutnalo hlavně našim mužům, no a nám ženám zachutnaly třeba pistáciové nebo mangové pralinky. Zde jsme také mohli pozorovat přímo výrobu těchto cukrovinek. A my, bývalí „Maryšáci“, jsme jim tam probrali sbírku „našich“ dezertních krabiček a dmuli se pýchou, že jsme (dávno tomu již) patřili k těm, co umějí čokoládu, a podotýkám výbornou čokoládu, vyrobit. Ale dost nostalgie a vrátím se k zážitkům z prohlídky města. V Táboře stojí na náměstí kostel. Kromě 87 metrů

vysoké věže, která je nejvyšší věží v jižních Čechách, má snad tento kostel i nejdelší název v Čechách. Tento těžce zapamatovatelný název zní Děkaný kostel Proměnění Páně na hoře Tábor. Z věže je nádherný pohled na celé město, ale bohužel absolvovat 250 schodů si nikdo z nás netroufl. Nezapomenutelný zážitek v nás nechala návštěva poutního místa Klokoty, s jehož historií i současným stavem nás poutavě obeznámila naše paní

průvodkyně. Za dalším poznáním jsme společně zajeli do Třeboně, kde jsme navštívili zdejší zámek. Dozvěděli jsme se zajímavosti o rodu Rožmberků a prohlédli si přízemní komnaty a místnosti. Majitelé zámku z rodu Rožmberků se zabývali i alchymii, a proto zde můžeme najít alchymistickou dílnu a podobiznu magistra Kellyho, který zde krátký čas také pobýval a zabýval se (jak jinak) výrobou elixíru mládí. Po prohlídce

jsme obdivovali nádherné starobylé náměstí. Ostatních nabízených fakultativních výletů jsme se již někteří zúčastňovali individuálně. Jedním z nich bylo město Český Krumlov spojený s projíždkou na vorech po řece Vltavě. A kdo nejel na výlety, tak chodil na procházky a užíval si krásného jarního sluníčka.

Ale dříve, než jsme absolvovali tento rekondiční pobyt, jsme již začátkem roku na výborových schůzích začali plánovat i jiné aktivity pro tento rok. Prvním naším setkáním byla výroční členská schůze, která se konala 7. března. Velká účast 129 členů svědčí o tom, že naše členy zajímá, co se ve spolku děje, a to, že nebyly vzneseny žádné připomínky, je pro výbor zpětnou vazbou, že se vám naše akce líbí. Důkazem toho jsou i plně obsazené zájezdy, ať už se jedná o relaxační nebo kulturní akci. V diskuzi nás starosta Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. informoval o investičních akcích v Rohatci a poté odpovídal na četné dotazy členů hledně přechodů, osvětlení apod. Po delší diskuzi, která se rozvinula při projednávání zvýšení členského příspěvku pro příští rok, jsme se občerstvili dobrou kávou, chlebíčkem a dortíkem.

Jednou z mnoha plánovaných akcí je návštěva koncertu dechové hudby Ištvančí v KD Hodonín. Dále plánujeme relaxační koupání v Pasohlávkách (3x v tomto pololetí), zájezd do Kroměříže na výstavu Floria, na kterém si určitě nakoupíme květinové i zeleninové přísady, keřky a stromčky. Také navštívíme Janáčkovu divadlo, kde na nás 27. května čeká Veselá vdova. Nesmím zapomenout na plánovaný Májový večírek

5. května, na kterém vždy oslavíme Svátek matek připadající na druhou neděli v květnu.

To je zhruba vše pro období do konce června. Přeji všem členům našeho Rohateckého světa, aby se už konečně na nás usmálo sluníčko a zahrálo nás i přírodu, ať můžeme přísady, které nakoupíme na Florii, zasázet a těšit se buď na úrodu, anebo krásné rozkvetlé květinové truhlíky.

Za výbor SZPO Anna Homolová

Letošní Fašáňk

Jaký byl letošní fašáňk? Jako už mnoho let, tedy obvykle, se této staré tradice ujal Klub důchodců. Je to akce našimi členy oblíbená, ale bohužel pro další spoluobčany už tak atraktivní není. Marně se snažíme o spolupráci s dalším klubem rohateckých seniorů a vůbec se spoluobčany. Nesetkáváme se s nadšením a podporou našeho snažení. Přichází na tuto akci čím dál více lidí z okolí, hlavně z Hodonína, a ti jsou velmi rádi, že právě toto náš klub pořádá. Je mně osobně líto, že spoluobčané nejeví zájem o naši ojedinělou akci, která stojí naše členky nemalé úsilí. Tak tedy k letošnímu fašáňku. K tanci a poslechu hráli dva muzikanti z dechovky Rubín. Rozezpívali všechny přítomné starými a oblíbenými písničkami. Ti šikovnější si také zatančili.

Následně vystoupily naše tanečnice s veselým tanečkem, který měl velký úspěch. Děvčata na vystoupení připravila nová předsedkyně klubu paní Věra Malošková.

Pochováání basy bylo tak trochu, vlastně zcela, netradiční. Náš člen pan Jirka Bíreš krásně zrenovoval starý trakař a naši pohřebáci basu jako pochovali. Obešli s ní celý sál, ani jedno oko nezůstalo suché a přidalo do košíčku drobné. Zábava pokračovala navzdory tomuto smutku dál.

Za Klub důchodců jsem ráda, že námaha a úsilí našich členek došly ocenění, všichni se pobavili a rozcházelí jsme se s pocitem, že pro naše důchodce, starší spoluobčany, děláme, co je v našich silách.

Měli jsme relaxaci v maďarských termálních lázních Mošon, návštěvu oblíbené čokoládovny v Kittzee, pátek v klubu s našimi jubilanty za 1. pololetí s vystoupením manželů Grufíkových. Dále jsme byli v Kulturním domě v Hodoníně na programu Z kraje do kraje vojenského uměleckého souboru Ondráš. Temperamentní projev profesionálních tanečníků nás všechny potěšil. Výlet na výstavu Floria do Kroměříže jsme absolvovali 29. dubna.

Svátek matek oslavíme 12. května s vystoupením pana Vávry, který bude u nás hrát poprvé. Přejí rohateckým důchodcům všechno dobré a těšíme se na naše společná setkávání.

Marie Hovězáková

Výstava vín

Jako každoročně v období Velikonoc se konala v naší obci výstava vín. Letos se brány otevřely již po devětapadesáté, a to v neděli 9. dubna. Akce proběhla pod záštitou starosty Ing. Jarmila Adamce, Ph.D. a samozřejmě za podpory Vinařského fondu ČR.

Před samotnou výstavou proběhla 26. března degustace vín. Vína hodnotilo 48 degustátorů ve 12 komisích. Mezi účastníky se objevili nejen odborníci z Rohatce, ale také z Ratíškovice, Hodonína, Mikulčic, Dubňan a Žeravic.

Připravených 382 vzorků pocházelo od místních vinařů, vinařských společností, ovšem zúčastnili se i zájemci z okolí. Vzorky, které poskytly vinařské společnosti, nebyly po dohodě hodnoceny. Organizátoři přesto děkují vedením vinařství za poskytnutá vína. Jedná se o Bučkovi Sudoměřice, Kosík Tvrdonice, Skalák Skalka, Žůrek Žeravice,

Tomanovi Moravská Nová Ves a BIV Ratíškovice.

V průběhu výstavy proběhlo vyhlášení Ceny starosty obce Rohatec. Ocenění předal Ing. Jarmil Adamec, Ph.D. a za základní organizaci Jiří Toman, a to Vladimíru Elšíkovi za Cabernet sauvignon a Zdeňku Helešicovi za Ryzlink vlašský. Oceněným blahopřejeme.

Věříme, že všichni návštěvníci si vybrali z nabídky vzorky, které jim chutnaly, prožili příjemné chvíle s přáteli, či dokonce našli přátele nové. Mnozí si také jistě zazpívali moravské písničky s cimbálovou muzikou Stupava z Dolních Bojanovic. Zpestřením byla pro všechny návštěva krojované chasy z Hodonína a šohajů v podlužáckých krojích z Dolních Bojanovic.

Tímto chceme upřímně poděkovat zúčastněným vinařům a zástupcům obce

Rohatec za pomoc a podporu. Samozřejmě i Jiřímu Belžíkovi s kolektivem za přípravu občerstvení a výbornou obsluhu. Nakonec musíme poděkovat členům základní organizace, kteří nám pomohli výstavu připravit a podíleli se na jejím zdárném průběhu. My už se na vás těšíme na jubilejním 60. ročníku!

„Na vaše zdraví, přátelé!“

Výstavní výbor ZO ČZS Rohatec

Sport

Informace z TJ Slavoj Rohatec

Zimní příprava 2022/2023 muži

Zdravím všechny naše fanoušky, dovoluji mi pár řádek k zimní přípravě A mužstva. Přípravu jsme zahájili 20. 1. 2023, díky všem v oddílu jsme celou přípravu mohli absolvovat v domácích podmínkách. Jak světla na spodním hřišti, tak i vždy skvěle připravené spodní hřiště nás nemusely vyhánět po okolí za umělkou. Změny v kádru byly jen kosmetické. Odchod žádný, příchody: Pavel Pekařík, David Justel a vrací se nám po dlouhém zranění Julio América, tak snad ti zdraví vydrží, chlapče. Morálka i účast na trénincích byla solidní, bohužel jak jsme končili podzimní část, tak jsme navázali i na přípravná utkání. Nezajímají mě výsledky v přípravě, ale způsob, jakým se celé mužstvo prezentuje v defenzivní činnosti, je jedním slovem špatný. Ano, chceme hrát maximálně ofenzivně, ale to neznamená, že budeme směrem dozadu tak bohorovně, laxně, nezodpovědně. Výsledky nejspíš znáte, tak je nebudu rozepisovat, porazili jsme jen sousední Ratíškovice, jinak jsme vše prohráli. Máme za sebou již první mistrovské utkání na půdě Vyškova, jak zhodnotit tento zápas? Sestava, která proti nám vyběhla, nemá absolutně nic společného s A třídou, doufám, že jarní část profičí a opustí tuto amatérskou soutěž. Nicméně mě zklamalo, jak jsme se prezentovali, zejména první poločas. Odevzdání, smíření bez energie, entuziasmu naložte nám, co se vleze a my pojedeme domů. Soupeř byl ve všech činnostech jinde, zejména trio mužů (jak říká Mateo, lidi se snědou kůží) byli rychlostně jinde, ale my dostaneme dva góly po standartkách, na kterých se nějak domluvíme!!! Sympatická patnáctiminutovka ve druhém poločase, kdy jsme zcela jasně sahalí po vyrovnání (dvě stopro šance) klukům ukázala, že to jde, když přestaneme být připosraní. Nic, Vyškov za námi a dnes zahájíme odvetnou jarní část. Čekají nás Valtice, soupeř, kterému máme co vracet. Na podzim prohra 0:3 zcela nesmyslná, pro mě dodnes nepochopitelná! Máme co napravovat, tak pevně věřím, že předvedeme poctivý, zodpovědný výkon a kluci vás potěší předvedenou hrou.

Viktor Linhart

Dorost

Dorostenecký tým pod vedením trenéra Netopila letošní rok zahájil intenzivní zimní přípravou, která je pro všechny fotbalisty tou nejméně oblíbenou částí roku. Po vzájemné dohodě vedení klubu a trenérů byla příprava okořeněna několika organizačními změnami tak, aby byla pro všechny účastníky více prospěšná i zábavná.

Spojením tréninkové skupiny se staršími žáky tak vznikl nový model, který přivítali jak hráči, tak i trenéři. Pestrá náplň byla složena z běžecské vytrvalostní části, kterou hráči absolvovali na cyklostezce poblíž hřiště. Dále se odehrávala na nově vybudovaném hřišti s umělou trávou a také v tělocvičně základní školy. Tam hráči absolvovali bohatou směs cvičení jako je Tabata, Plyometrie a další koordinační i kompenzační cvičení,

která jsou velmi důležitá pro všeobecný fotbalový rozvoj.

Součástí přípravy bylo i několik přípravných utkání, ve kterých se dorostenci utkali se slovenskými týmy Baník Čáry a Iskra Holíč a také s Baníkem Ratíškovice, KEN Veselí nad Moravou, FK Mutěnice/Dubňany a Agro Milotice. Tato utkání měla velmi slušnou úroveň s poměrem 3 výhry, 1 remíza a 2 prohry.

Trenér Netopil: S proběhlou zimní přípravou jsem velmi spokojen. Hráči absolvovali náročnou přípravu s velkým odhodláním a ve všech parametrech se určitě zlepšili. Věřím, že si to kluci přenesou i do mistrovské části sezóny a naše výkony budou zase o něco lepší než na podzim.

OP mladší žáci sk. B – zimní příprava 2022/2023

Letošní zimní příprava mladých fotbalistů na novou sezónu v kategorii mladších žáků byla velmi pestrá, sportovně rozsáhlá a v jistých fázích fyzicky i časově náročná. Příprava navazovala především na potřebný rozvoj našich fotbalových talentů přímo pro tuto žákovskou kategorii, a to s cílem herní, fyzické i psychické připravenosti pro nadcházející jarní fotbalové zápasy. Zaměřili jsme se především na koordinaci pohybu, práci s míčem, herní dynamiku s přenesením do spousty přípravných utkání a halových turnajů. Díky kvalifikovaným a zkušeným trenérům, které nyní TJ Slavoj Rohatec má k dispozici, kluci nebyli ošizeni ani o takové metody jako Coerver fotbalový trénink či trénink propojený s prvky gymnastiky. Tréninky probíhaly především v místní tělocvičně ZŠ a s příchodem jarního počasí byly postupně přesunuty na umělou travu v areálu TJ Slavoj. V průběhu přípravy se kluci účastnili okresního halového turnaje v Lužicích, kde jejich protivníky byly týmy jako Hodonín, Ratíškovice, Šardice/Čejč, Dubňany, Hovorany, Prušánky, KEN Veselí, Dolní Bojanovice, Gbely a spousta dalších týmů z okrese. Dalším zážitkem pro mladé fotbalisty bylo, zahrát si malý turnaj přímo ve sportovním areálu FC Slovácka, kde jejich soupeři byly například talentované dívky starší přípravky, hrající přímo za FC Slovácko. Velkým přínosem v rámci přípravy byla i zkvalitněná komunikace mezi trenéry jednotlivých žákovských kategorií, která přinesla možnosti kombinace a doplňování jednotlivých fotbalistů, v rámci jejich věkových kategorií, napříč jednotlivými turnaji a zápasy. V průběhu zimní přípravy také došlo ke změně na pozici hlavního trenéra mladších žáků, kde Petra Procházku nahradil Tomáš Němeček, kterému zůstali k dispozici nadále trenéři Jiří Vavřda a Michal Hýža. Tímto také Petrovi Procházkovi velmi děkujeme za jeho čas, úsilí a v neposlední řadě energii, kterou investoval do mladých fotbalových talentů a také samotného rozvoje rohateckého mládežnického fotbalu. Nyní již budeme doufat v navázání na skvělý předchozí výkon v loňské sezóně, spoustu radosti ze hry, a hlavně žádná zranění.

Držme klukům a jejich trenérům palce v právě začínající nové sezóně!

Jiří Vavřda

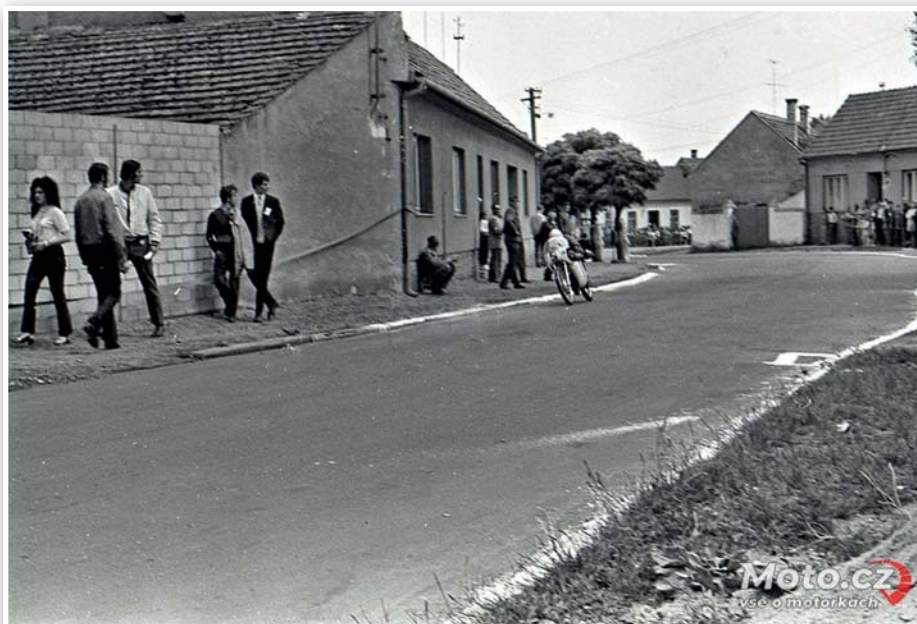
Motocyklové závody ulicemi Rohatce

Na počátku 70. let se motocyklové závody jezdily na jihu Moravy například v Ořechově, Slavkově u Brna, Břeclavi, Moravanech a v roce 1971 se přidal také Rohatec. V sousedním Hodoníně již nebylo možné motocyklové závody uspořádat a tak Automotoklub Svazarmu Hodonín ve spolupráci se ZO Svazarmu Rohatec připravily na neděli 13. června rychlostní závod motocyklů s názvem Ulicemi Rohatce. Trať závodu vymyslel místní rodák Jan Tomšej, který již několik sezón objížděl motocyklové závody se svou „padesátkou“.

V této době ještě neexistoval obchvat Rohatce a hlavní silniční tah Strážnice-Hodonín vedl přímo přes obec. I s touto komplikací se místní pořadatelé museli vypořádat. Povrch závodní trati byl částečně asfaltový a část byla stále ze žulových kostek. Délka okruhu byla téměř 2500 m. Start závodu byl situován u místního parku na dnešní ulici Školní, před budovou zbrusu nového kulturního domu. V přilehlém prostranství kulturního domu vzniklo dočasné parkoviště závodních strojů.

Rohatec a zejména motocykloví závodníci z této nenápadné obce však zanechali nesmazatelnou stopu v historii závodů silničních motocyklů. Někteří zdejší jezdci to dotáhli až do mistrovství světa. V 70. letech se v ulicích Rohatce odjelo také několik závodů silničních motocyklů.

V té době u nás kromě jezdecké rodiny Otty Krmíčka žije také rodina Jana Tomšeje. Jan nastoupil na začátku 70. let taktéž do třídy 50 ccm a od roku 1975 startoval v závodech mistrovství ČSSR,

ve kterém se udržel až do roku 1983. Jan Tomšej měl hlavní zásluhu na organizaci zdejších motocyklových závodů v letech 1971-74 a po sametové revoluci v této obci vybudoval prosperující autoservis.

V roce 1993 přišel na svět další obyvatel Rohatce, který to ve světě motosportu z místních dotáhl nejdále. Jakub Kornfeil začal s motorkami v útlém dětství a logická byla také spolupráce se sousedem Ottou Krmíčkem starším. V roce 2009 vyhrál Jakub Kornfeil Redbull Rookies Cup a otevřela se mu brána do mistrovství světa silničních motocyklů, kde do roku 2019 získal přes 700 bodů a dokázal vybojovat i bednu na Masarykově okruhu v Brně.

První silniční motocyklový závod se v Rohatci konal v neděli 13. června 1971. Přebor JMK byl vypsán pro motocykly

v kubaturách 50, 125, 250 a 350 ccm. Na trati se trénovalo od 10.00 hodin dopoledne a každý trénink trval 15 minut. První závod začínal ve 14.30 hodin. Divákům se představilo také několik jezdců z mistrovství republiky. Na továrních motocyklech Tatran startovali mimo klasifikaci jezdci Bedřich Fendrich ze Znojma a domácí Otto Krmíček, kterému však podle jeho slov okruh příliš neseděl. Trať byla pro výkonné a rychlé Tatrany příliš krátká a jisté problémy způsobovaly také dvě ostré zatáčky vlevo. Toto tovární duo doplňovali ještě Otto Rind z Hodonína na motocyklu vlastní konstrukce ROTO a Milan Šobáň z Uherského Hradiště. Milan startoval na motocyklu Kreidler 50 ccm a v Rohatci ještě nemohl tušit, že za měsíc s tímto motocyklem zajede svůj životní závod na Velké ceně v Brně, když za 6. místo vybojuje 5 bodů z mistrovství světa silničních motocyklů.

1972

Datum závodu byl tentokrát stanoven až na neděli 20. srpna a závod pořádala opět ZO Svazarmu Rohatec ve spolupráci s AMK Hodonín. Pořadatelé rozšířili program závodní neděle o dvě nové třídy. Ke kategorii 50, 125, 250 a 350 ccm přibyla třída cestovních motocyklů o objemu 175 ccm zvaná Katalog a jistou specialitou byl závod ryze cestovních motocyklů o objemu do 500 ccm. Tento závod motocyklů se SPZ byl tvořen hlavně členy Motoklubu Brno.

Výsledky z tohoto ročníku se opět nepodařilo dohledat, ale do průběhu závodů zasáhlo velkou měrou počasí, když téměř

celou neděli přšelo. Ve třídě 50 ccm lehc havaroval domácí jezdec Jan Tomšej, když se mu ve „vraceče“ na konci Rohatce v posledním kole závodu nejspíše přidřela převodovka jeho motocyklu. Do cíle se mu i přes toto drobné zakolísání podařilo dojet.

1973

Pořadatelé se rozhodli vrátit k původnímu červnovému termínu závodu a tak se jezdci jihomoravského kraje sešli na startu v Rohatci v neděli 17. června za krásného slunečného počasí. Závodilo se v pěti objemových kategoriích a závody okořenil i start několika rychlých jezdců z mistrovství republiky, kteří ale jeli mimo klasifikaci. Po Ořečově a Moravanech byl Rohatec třetí závod, jehož výsledky se počítaly do přeboru JMK.

Závod třídy 50 ccm se jel na 8 kol a z první řady startoval Miroslav Vrána na Tatrán, Jaroslav Srneček z AMK Moravany na motocyklu Kreidler, Josef Čermák ze Znojma taktéž na Tatrán, František Lamač z nedalekých Mutěnic a jako pátý doplňoval první řadu Jiří Šimčík ze Zdounek. Zlatý věnec za první místo bral znojemský Josef Čermák, který porazil Jaroslava Srnečka s Kreidlerem. Jaroslav v tomto roce vyhrál mistrovství ČSR-B a postoupil do M-ČSSR. Třetí místo vybojoval Miroslav Vrána z Brna.

1974

V neděli 23. června měli diváci poslední možnost vidět silniční závody motocyklů v ulicích Rohatce. Závodní program se skládal z obvyklých pěti objemových kategorií a jelo se opět o body do přeboru JMK.

Závod padesátek na 8 kol byl doménou motocyklů značky Kreidler. Vyhrál Karel Přehnálek z Kroměříže před Josefem Frolcem z AMK Moravany, který se stal přeborníkem JMK v této sezóně. Na třetím místě dojel opět s Kreidlerem Jiří Šimčík ze Zdounek. Divákům se představil i hodonínský jezdec Otto Rind, který však jel pouze ukázkově.

Do závodu katalogových 175 ccm nastoupil jezdec Petr Štěpán z AMK Moravany s motocyklem Honda CB 175, se kterým v loňské sezóně vévodil Eduard Klimek. Nebylo pochyb, že pokud nenastane nějaká nepředvídatelná událost, tak tento dvouválcový japonský motocykl nemá konkurenci v našich „zetkách“. Petr Štěpán zvítězil a po pěti výhrách (Moravany, Rohatec, Rosice, Břeclav, Žďár nad Sázavou) se stal přeborníkem JMK za rok 1974.

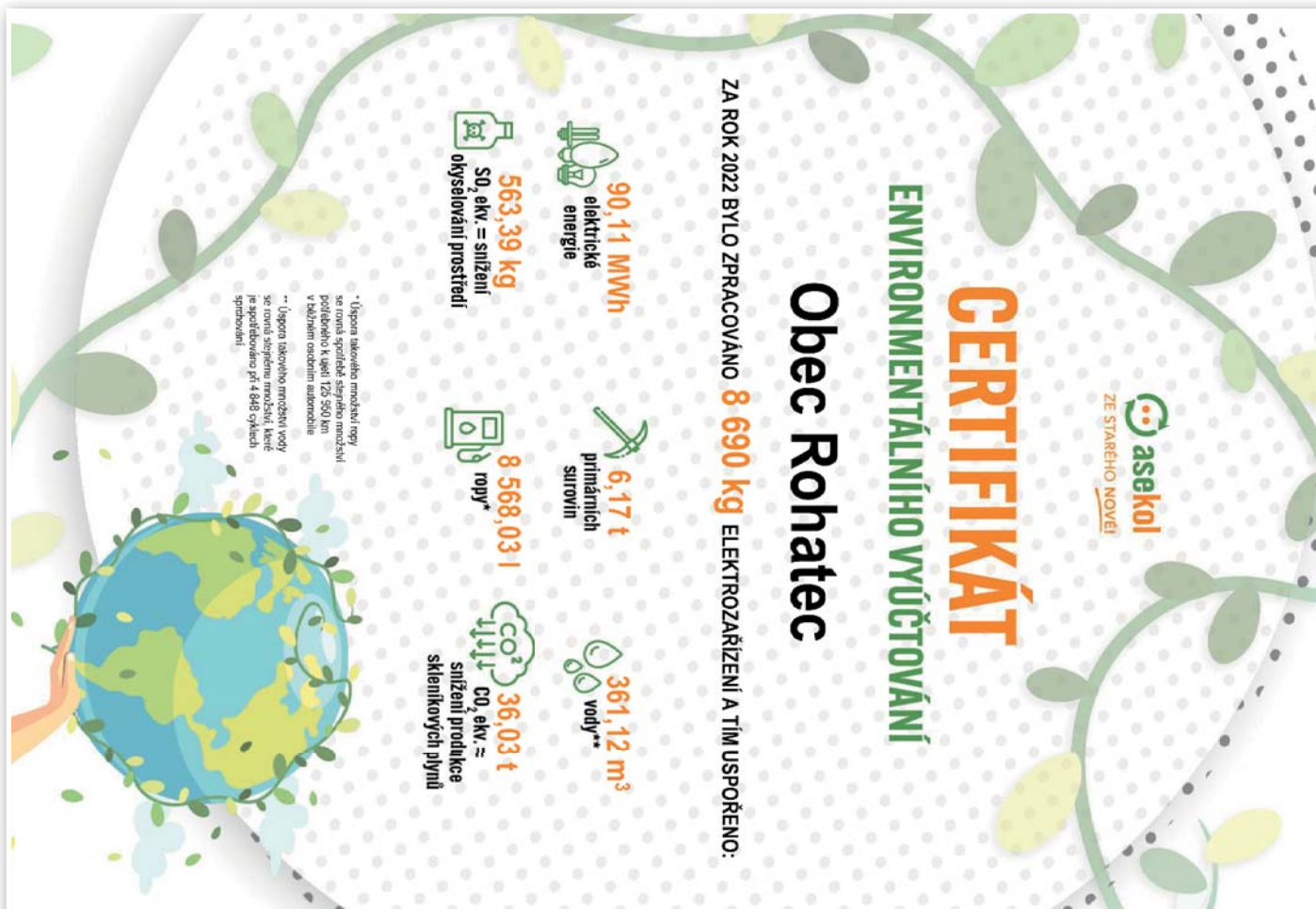
Po čtyřech ročnících skončily silniční motocyklové závody v obci. Byly sice

jisté snahy vrátit do ulic Rohatce alespoň závody motocyklů „Klasik“, ale zůstalo pouze u plánů a snů. Díky několika motocyklovým závodníkům z této obce se povědomí o motosportu u nás zachovalo

ve výsledkových listinách i pro budoucí generace.

Upraveno podle zdroje: <https://www.moto.cz/okruhy-a-historie/byvale-ceske-okruhy/895-rohatec>

Společnost **ECOBAT s.r.o.** se sídlem **Soborská 1302/8, 160 00 Praha 6, IČ: 267 25 967**, zapsaná v OR u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 89816, oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního systému zpětného odběru baterií a akumulátorů podle § 34 zákona č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností, správním rozhodnutím ze dne 19.12.2022

vydává toto

OSVĚDČENÍ

o zřízení místa zpětného odběru odpadních baterií a akumulátorů
na základě platné smlouvy

se společností

Obec Rohatec

IIČ: 00488526

RNDr. Petr Kratochvíl
jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Toto osvědčení slouží k prokázání plnění povinností smluvních partnerů (výrobci baterií) příslušným orgánům státní správy.
Platnost tohoto osvědčení je po dobu trvání smluvního vztahu.

FINANCE TOMÁŠ HLUCHÁN - HODONÍN

- VE FINANCÍCH OD ROKU 2002
- POJIŠTĚNÍ OD A – Z
- HYPOTÉKY A ÚVĚRY
- INVESTICE
- SPOŘENÍ
- ZPROSTŘEDKOVÁNÍ REALITNÍCH SLUŽEB
- ŘEŠENÍ POJISTNÝCH UDÁLOSTÍ

Tel: 608 104 400, e-mail: t.hluchan@msquatro.cz,
www.financehluchan.cz

BUĎTE SOUČÁSTÍ VÝROBY CUKROVINEK PRO CELÝ SVĚT!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

VÝROBNÍ OPERÁTOR

25.000 – 35.000 Kč*

SKLADNÍK

28.000 – 32.000 Kč*

MECHANIK | ELEKTROMECHANIK

35.000 – 45.000 Kč*

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční příděl cukrovinek zdarma
- 5 týdnů dovolené, firemní benefity, stravování
- Nástup možný ihned

*dle směnnosti

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ŽIDÉ V ROHATCI

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vláčilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

